

Libri I Capitulum I Fo. I

De formicarum proprietates per multis
malum conditionibus sunt inspiciende. De
triplici laborum differentia. De appeten
tia miraculosa. De eis quibus eucharis
tia miraculose data est. Et cur sensu
velis aliquando deuotio subtrahit.

Capitulum primum.

Ad ad formicaz
o piger: et considera
vias eius: et disce
sapientiam. q. cu non
habeat ducem ac p
ceptorem nec pnci
pem: parat estate
cibus sibi: et cogre

gat in messe qd comedat. ait dices il
le Salomon pm in hoc phus et theo
logus Prover. vij. Quo in loco tria te
docet o piger attendere pncipalit. Pri
mo pij pceptoris mandatu cu pmitit.
Tade et disce sapiam. Secdo pij te
pori excessu: vbi subiungit. o piger. Ter
tio gnari aialis crepliu: qn cōcludit ad
formicā. cu suis ppetaribz: qz si huma
nis applicaueris moribz: vera reuera
disce sapientia. Tandē em ob cam oli
is pncipio nri orāto nri frater Tho
mas biabatin libz moralisauit de a
pibus: eisdē applicas exma et miracu
la suo facta tpe. ne talia aboleret obli
uio mater ingratitudis. No aut vt re
or leui ex causa materia assupsi de for
micis pot qz de aliis minutis aialis
bus. qz in talia oia nihil reperi natu
ra sagacius: et morali discipline hois
accomodat. Qua in re nedu sapientis
simi Salomonis: verpetia per cuz lo
quens spulseti auctoritate imitor di
cens Prover. iij. Quattuor sunt mi
nima terre: et pa sut sapientioza sapienti
bus. formice plus infirmo: q quide p
parant in messe cibus sibi. et de lepuseu
lo locusta: et stellione posteri pordi
ne loquit. Et Formicarum pterea ex ispe

ctioe puida olim Malchº q captiuº
dicit monachº sue cōpunctiois hausit
se legitur documēta salubria. vt bris
Hieron. in eiusdē scribit legēda. Logi
tans inqt Malchº: dū captº in eremo
pecudes pascere aspicio formicaz an
gustuz gregem: rehere videns onera
matoria qz corpora. Alie herbarz qdaz
semina forcipe oris trahabant. Alie e
gerebant humū de foucis: et aquaruz
meatus aggeribz excludēbāt. Ille ven
ture byemis memores: ne madefacta
humus in herbā horrea pteret in lata
semina pscin debant. Ne luctu celebri
corpa defunctorz portabāt. Qdaz ma
gis mirū esset: in tanto agmine egredi
entes no obstabāt intrātibz: qn portus
si quā sub fasce vidissent et onere ceet
disse/suppositis bumeris adiunabāt.
Quid multa: pulchrū nempe mibi et
no modici poderis spectaculū dica il
la pbuit. Un ipse nanqz recordatº ipiº
sapientissimi Salomonis ad formice
sollertia nos mittet: et pigras mētes
sub tali exmo suscitatio: cepi tedere ca
puitatis: et monasterij cellulā qre
ac formicaz illarū similitudinē d. sidera
re. Ubi laborant in mediū: et cuz nihil
cuiusqz ppiū sit: oim oia sunt. Eū igit
tur inf parua admiranda aialia: no ex
cipiendo breuē in volanlibz apē: nullū
formica reperiat sagacius: simlr quo
qz morali discipline hois accomoda
ti: idcirco iuxta generalē pmissā tra
ditionē eiº ppterates in seqntibz hu
ius opusculi libris ac tractatibz recita
bo: nihil tñ de talibz formicaz ppiē
tate scribēdo nisi qd bris Isidorus
Pliniº/ Solinus: et ipse Aristoteles
tradunt: silr quoqz et dñs Albertus
magnº in suis de aialis: us libris: aut
qd ego ppiā vidi experientia. Et Est
itaqz inter formicarū ppterates in ge
nere: iuxta pparatiois gradus tripli

res quatuorplex differentia: scilicet quas quatuor
erunt libelli ad mores hominum bonos vel
malos applicabiles. Prima differentia
ex operatione fornicationis sumitur. Quod quedam
mortuos sepelire videntur. Alii in labo-
ribus lucrosissimos sedulo occupantur. Alii
non stant in viis publicis iter quodam-
modo ostendere conantes: ne erret aliqua.
Secunda differentia ex motu sumitur. quod
quedam repugnant in motu. Alii alas acquirunt:
Alii volat. Tertia differentia in quanti-
tate consideratur. quod quedam sunt parue.
Alii maiores. Alii maxime. Quarta
differentia in percussu etatis videtur. cuius quod
dam sint in omni. Alii vermiculi nati-
uouit. Alii autem quod iam possunt genera-
re. Quinta differentia est in colore. quod quod
dam nigre. Alii rubee. Alii forme et quod
litat alterius. ut in ethiopia. ¶ Piger.
Quis me fornicationis propter inuenerit iubes:
et ibi disce sapientiam: vellem ut eorum con-
ditiones singulas exprimeres. ut his quod
per exemplari habitis / facilius deinceps et
delectabilius mores valeamus diligere.
¶ Theologus. Ut noueris quod (put ex p-
fatorum doctorum dictis elici potest autenti-
cia) conditiones fornicationis annectas sexa-
genas numero: cuius libello tradedo
duodenarium. ¶ Sub primo sic hec in or-
dine. Prima in operatione sua fornicatione
differentur tripliciter: ut primum est. Se-
cunda. hec quod sunt nigre parue sunt mole-
corpis / scilicet frute excellunt maiora animalia
Tertia. quibus viuunt in grege / non tamen re-
gibus habent ducem nec preceptorem. Quarta.
civilitas eorum est differens multum ab apu-
politikis: dum iste regnum habeant monar-
chicum: non autem ille. Quinta. et si monar-
cha careat: tamen sibi mutuo transquillitate obtem-
perant. Sexta. de sua republica iest eis
quodam ratio cura et memoria. Septima
domum simul sive civitatem construunt:
quod distinctam habitaculis diuersis
placitum regunt particulas. Octava. in su-
is domibus vias rectas et occultas fa-
bricant: quibus satis occulte sepe inho-
rant. Nona. tam marces quam femine ad la-
boris egrediuntur vniuersis per turmas. De-
cima. vias suas multum ordinare obser-
uant. ne ille quod exierit reintrare volentes
obuiando prepediantur. Undecima. extra
domum vias satis rectas et apertas ambulantes
ut necessaria acquirant pascua. Duodecima
non more apum sibi cibos facit: sed a deo
et natura donatos recedunt. ¶ Pro libello
secundo sic prima fornicationis differen-
tia. In motu trina esse dinoscitur: ut per
missi. Secunda. pronoscitur et presentitur fr-
gus et pluuia et tempestates aeris. Ter-
tia. geminos habet oculos quibus cor-
pore reguntur. Quarta. amputatio ocu-
lis in partibus errat. Quinta. cecitate
incurrere videntur fortissime amplectitur.
nec dimittit nisi ad casum reducta. Se-
xta. via una egrediuntur a suis domibus:
quod versus finem propter querenda pascua plu-
rificari videtur. Septima. per vnam lineam
satis regis ad nidum redeunt: nec in via
vna aliam impedit: sed aliquando sibi osculo vel
ore pacis federa porrigere videntur mu-
tuo. Octava. oes vnum locum obscurum in
quod thesauros ponunt et recedunt. No-
na. nidus earum acutum quendam et ponit
cum atque odore emittit delectabile. De-
cima. fetida quedam: ut sulphur / organum
et cornu adustum ceruinum ad eos odorem ut
si talium super eorum domos spargantur fumi-
gationes aut cineres: de loco migrat. An-
decima. oes circa ventrem stricte parue
et quasi tincte sunt. Duodecima et vitia for-
nicationis diuisa est: quod in senio tamen more auti-
um assumptis alis volant. ¶ Pro libello
tercio sic: dicitur fornicatione prima. in quanta
te eorum triplex (ut in partibus non longe a te-
rigit) reperitur diuisa. Secunda. quod in via visu pro-
uantur vix aut nullatenus ad domum fuer-
ti possunt. Tertia. ab vna duorum: quod sa-
nat si egrotat, vnum ab eis sagacissime quod

panē. Quarta. philomene formicas et
 cap. oua auide q̄rūt et comedunt. qz ex
 bis cōualescūt egrote et sonore efficiū
 tur. Quinta. formicaleon cibū fo: mica
 rū rapit et edit in hyeme. qz in estate i
 prouid⁹ nihil sibi de cibo refuat. **Se**
 cta. q̄uis nid⁹ formicaz odore bono
 redoleat: n̄ si super eo ligna noua et te
 nera/ aut ex his lagena terant durit et
 fricent: fetore q̄ndā notabile cōtrahet
 capunt. **Septima.** q̄n̄ lucri causa in
 cau. et extra domos abulāt / sepe a for
 micalē infidiose necant. **Octauo.** for
 mi. e vbi sunt no. iuc/faciliter fugant si
 ibi orbicularit ciner. s̄ sp̄gant. **Nona.**
 formice dicunt esse in Ethiopia grā
 des/ adeo vt eam bō similes. **Decima**
 autē tales pedib⁹ ex arena legunt fo
 dere. **Undecima.** eedē a se effossum au
 rū qd̄ eis parū aut nihil p̄dest/ custo
 dire diligentius dicunt. **Duodecima.**
 boīcis q̄ cis aurum furtiu. subtrahūt/
 e vigilantes ad necē p̄sequunt. ¶ **Pro**
 libello q̄ro. Prima est p̄ditioz in eta
 tis p̄cisu q̄ in trino portunt p̄acto.
 Secunda. oua formicaz colore s̄ al
 bales q̄ritate parua et rotūda/ oblo
 ga et columnalia. **Tertia.** oua cap. sunt
 odorifera et infirma quibusdā animalib⁹
 medicina. **Quarta** incrementum oua
 earum suspicunt in loco calido. et ver
 sus solem: vbi posita a parentib⁹ p̄mo
 in vermes albos/ et exinde in formicaz
 complent. **Quinta.** turbata domo oua
 studiosē solēt toll. et ad nidū reporta
 tare. **Sexta.** cib⁹ formicarū sunt fruct⁹
 et herbar⁹ succi: quaz etiam partes se
 gant. et cum eis ad nidum reuertunt.
Septima. formicis p̄ alijs est propuz
 q̄ in maiore sua etate virtute crescit.
Octaua. grana frumētū eligūt. s̄ hor
 deū modicū curant. **Nona.** grana de
 sicant cū humida sint et cōpluta. **Deci**
 ma. grana sollicit colligūt et decortis

cāt ne germinet: et secreto recondunt.
Undecima. arte multiplici onera red
 dūt portabiliora. **Duodecima.** hyeme
 q̄escunt: et cibo fruunt estate collecto.
 ¶ **Pro libello vltimo.** P̄na. icolore de
 niqz p̄ma est formicarū differētia. **Se**
 cūda. q̄ domos edificāt extra solitu dō
 nē p̄pe hoīes/ deuastatiōes crebre pa
 tiunt. **Tertia.** frig⁹ q̄ue ouis cap. sup
 uenies plē ipedit: aut retardat. **Quar**
 ta. alis carentes/ v̄l nimīū p̄grediētes
 in publicū ab alijs bestijs facili⁹ necā
 tur. **Quinta.** viscosis humouib⁹ et tēpe
 state ab incessu et a labore p̄epediunt.
Sexta. q̄ sibi a vino v̄l a vippa n̄ cauet
 subito iebriant et q̄uit. **Septima.** co
 meste ab hoīb⁹ ets nocēt: nō bestijs oi
 bus/ s̄ quibusdā p̄ficiūt. **Octaua.** formi
 cap. cib⁹ nōnunq̄ s̄ cadauera animalium
 mortuoz. **Nona.** se ledentes hoīes hu
 more acuto p̄iungunt. **Decima.** manus
 inquinant hoīs si multū tangunt. **Un**
 decima. radices ledūt arbor⁹ vbi iuxta
 eas nichilficare sinunt. **Duodecima.** ad
 sumitates scandūt arbor⁹: et ibi earun
 dez arbor⁹ flores et germina ledunt et
 rodunt: cauātqz fructus tenerrimos.
Uides igitur piger/ quot imitabiliuz
 p̄prietatum diuersitates eterna sapiē
 tia in minuto animali locauerit. ¶ **Pi**
 ger. Uideo: et fortassis inuideo: q̄ me
 iam vice tertia non propitio/ s̄ noīe p̄
 broso pigrum vocitas: quem a tempo
 re quo religionem approbatam profes
 sus sum/ scis acidiā odisse: et si nō to
 tam euaserim. Nam auctores alij qui
 suis cū discipulis de exemplis habue
 re dialozum/ honesto eos allocuti sūt
 nomine propitio aut appellatio: tu ve
 ro inchoas a cōuicio. ¶ **Thecol.** Te p̄
 gri hominis v̄l io irretitum esse non
 re ipsa autumo: sed solo nomine mu
 tue collationis gratia. Nulli scias no
 men qualecumqz fuerit obesse/ si deo

signati vicij actu caruerit. Quid enim
obfuit Ebadeo aplo : q̄ cum pditore
Lbii Juda par nomē habuit: Ubi de
moriū in aliq̄ constat differētia / paruz
refert qd̄ sit de nominis conuenientia.
Sicuti namq̄ solum vocabuluz nulli
hominū bonitatem tribuit; ita nec cui
cunq̄ nota viciōsi nominis ip̄um vir
tutis donū admittit. Nī fallar mēs ista
fuit Chrysostomi cū ait in quadā sen
tentia. Si diaboli nomē aureis litteris
scripseris / malignitate tamen nō care
bit; et si nomen dei terris nonnullis de
pingeris caracterib; nihil diuine bo
nitati nocēbit. Uocum itaq̄ prurien
tia vocabula non curemus magnopere
sed virtutes prout cepimus de fornic
ce p̄ oprietatib; satagamus proficere.
¶ **Piger.** Tranquillatus a murmure
video. Ut asseris vnde q̄so cepta mo
rali doctrina eandē velis deinceps p̄se
qui: ¶ **Theol.** Prima fornicarū pre
recitata est differētia et proprietas: q̄
in operationib; suis fornicice plurimū
differunt. quia quedā mortuos sepeh
unt. Alie lucrosis occupant sepe labo
rib; Alieq̄ stare vident in vjs publi
cis: iter quodāmodo ostendere molie
res alijs ne deuent. Per que das intel
ligi: q̄ nulli homini p̄sertim minus ec
clesiastico licet vacare ac die vicio: sed
cunctis studēdum est vtili aliquo sem
per occupari exercitio. Sunt em̄ in ce
lu ip̄ius ecclesie ad instar fornicarū: ex
ercitia varia: et tres opationū differen
tie plurimū distantes apud deū in me
rito. Quidam sunt in mūdo datenti li
citis / sed circa copalīs pressib; labo
rib; pura mechanici: p̄ sustentatiōe sua et
suoz necessariorū. Et maxime bi q̄ in
opationib; misericordie copalib; pri
mo obsequitur. quib; tñ non semp de
bent insistere: s; eisdem interdū omis
sis vacare meliorib; In seculo em̄ vel

in infirmitate existētes velut mortui
sunt: vel in morte quadam cōstituti in
tra illud canticū ecclesie. Media vita
in morte sumus. Supra em̄ tota vita
est in celo. Infra tota mors est in infer
no. Sic aut̄ in media vita sumus: q̄
dā mors. Hinc est: q̄ ad meliōre vitā
xp̄us quendā vocare volens / sibi dixit
Matth. viij. Sequere me: et per mitte
mortuos sepelire mortuos suos. Uñ
Bern. Norādū est in hac sentētia:
q̄ aliqui minora bona p̄mitterēda sūt
p̄ vilitate maiorū. Sūt alij lucrosi
studātes laborib; s; in sp̄ualib; bonis
videlicet religiosi et clerici: q̄ p̄ orones
et laudes canōicas a suis et aliorū aia
bus nocte dieq̄ hostes fugāt inuisibi
les. De quib; ait Ap̄l. j. Tim. ij. Qui
bñ presunt presbyteri / duplici honore
habean. remuneratiōe scz diuina: pa
rif et humana. vt glosa insinuat. Sūt
p̄terea alij q̄ in plebeoz oculis tota die
stare otiosi vident: eo q̄ corporalib; se
nō inuolunt exercitijs: q̄ tñ in via mo
rū veri duces sunt boim simplicitate
methodū ostendentes mandatorū dei.
quēdam modū sunt boni doctores et pla
ti ecclie. de quib; ad Eph. iij. dic ap̄l.
Ipe dedit quosdā quidē ap̄los. quos
dam aut̄ p̄phetas. alios vero euāgeli
stas. alios aut̄ pastores et doctores ad
consumationē sanctorū in opus muni
sterij / in edificatione et corporis Lbii.
Primi ergo boni: secundi meliores: et
tertij optimi fornicarū imitant opera
¶ **Piger.** Vellem q̄ singula in seq̄nti
bus capitulis pbares p̄ moderna ali
qua miracula. sicuti ip̄a iam roborasti
sacre scripture auctoritatib; et forni
carū p̄phetarū. ¶ **Theol.** Si sacre scri
pture auctoritas et veterū tibi miracula
ad credēdū nō sufficiunt: iudasce p̄ die
videris esse primus. Iudei inq̄t ap̄l. s;
signa q̄rūt sic greci sapientis, et solus

for Math. vij. Multi dicēt mibi in
illa die. dñe. dñe: nōne in noie tuo pro
phetauim⁹: ⁊ in noie tuo demōia eieci
mus: ⁊ in noie tuo strates multas fe
cim⁹. Et tūc p̄siterbor illis. qz nūq̄ no
uī vos. Discēdit a me q̄ opamini iniq̄
tatē. Super q̄ b̄t̄is Greg. ij. li. mora.
Hac sentētia dat̄ intelligi: qz in hōib⁹
charitas/humilitas / nō aut̄ debent ⁊
tūc signa venerari. Tū nūc sc̄a eccl̄ia
et̄ā si q̄ sunt hereticorū miracula despi
cit. qz p̄batio quidē sc̄itatis nō est li
gna facere. qz hec sanctitatis speciem
nō esse cognoscit: sed primū vt se dili
geret: de deo vera / de proximo meliora
q̄ de seip̄o sentit. Et b̄t̄us Aug⁹. lib.
lxxij. q. dicit. Intelligiū quēdā mi
racula etiam sceleratos hoīes facere /
q̄ sc̄i facere nō p̄t. Et statim causā
huius adiūgit idē dicens. Ex non ideo
porioris loci apud deū arbitrādī sunt
esse scelerati q̄ iusti. Nō em̄ acceptos
erant apud deum magi Pharaonis /
q̄ populus israel. quia nō poterat ille
populus facere qd̄ illi faciebant: q̄uis
Moyse in virtute dei maiora porue
rit. Unde reuera mali non possent illa
facere nisi p̄missi. boni aut̄ si daret̄ eis
a dño / possent ⁊ illa ⁊ maiora facere:
nō t̄ sine recta ordinatiōe dñi est qz n̄
dat̄ hec p̄t̄s sic ⁊ malis. Tū subdēs
causam quare nō det̄ eis dicit. Tō non
oib⁹ sanctis ista tribuunt̄: ne p̄nciosis
simo errore decipiant̄ ifirmi: existimā
tes in talib⁹ factis esse maiora dona q̄
in operib⁹ iusticie. quib⁹ eterna vita cō
parat̄. Propterea dominus prohibet
hinc gaudere discipulos cum sit. No
lite in hoc gaudere quoniam sp̄s vob
subiecti sunt: sed gaudete quoniam noīa
vestra scripta sunt in celis. Luce deci
mo. q̄ Piger. Miracula adduci nō d
sidero / vt veritati ip̄e credam fidei ⁊
disciplinis moralib⁹: sed p̄opt̄er pusil

los fidei / quorū multitudo est nō min⁹
ma / hoc exigo: qui nouis ad deo donat̄
p̄digis mouent̄ ad virtutes seruen
tius: referunt exinde viri solidi deo ḡ
tes amplius: ⁊ vnunt̄ charitate p̄ fa
cta: ob id suo fini alt̄issimo artius inbe
rentes. q̄ Theolog⁹. Has ob causas
exemplū / imo miraculū in nostris fa
ctū tempib⁹ refero de laborantib⁹ in se
culo licite. Fuit vir quidam plebe⁹ la
borator simplicianus mūdo: s; deo re
uera prudētior in ciuitate Nürbergē
si Hambergen̄ diocēsis meo tempo
re ciuis: modo nō nomē pp̄iū / s; vite
fama bona occurrit. filius confessōis
hic extitit p̄decessoris mei in prioratu
Nürbergēsi. fratris Eberhardi vide
licz viri vt adiacēt̄ mibi testātī p̄t̄ pa
tris fide digni valde. Qui em̄ relatio
ne didicit que sequunt̄. Hic igitur sim
plician⁹ tp̄ali quidē substantia nō mē
dicus fuit: s; reb⁹ vsuebat̄ fm̄ seculum
mediocri: ad diuina vero fuit deuot⁹
plurimū. Nā opib⁹ misericordie de la
bore ⁊ reb⁹ pp̄iis pauperib⁹ erogabat
largis: pegrinatiōib⁹ longis aliquidens
corpus macerabat̄ acris: ⁊ in medita
tiōe dñice passionis se exercere solebat̄
multiplicis. Et qz ex his p̄is c̄pationē
bus ad deū dictim ei⁹ aius c̄pitar
desce re: idcirco desiderium aliquidens in
anno sumēdi diuinissimuz eucharistie
sac̄m in eo nō desitit crescere. Tū in
p̄fata ciuitate masculin⁹ sexus rari⁹
q̄ femineus ad eucharistie sac̄m solet
accedere. qd̄ isti et̄ā licentius plerūqz
plebant̄ q̄ illi solēt tradere. Formida
bat pp̄es dei samul⁹. sac̄m qd̄ cordis
estu affectabat / contra morē crebr⁹ pe
ter: ne singulari videret̄. iuxta illd̄ me
morandū b̄ri Berni. Qui facit qd̄ ne
mo / mirant̄ oēs. Excogitabat qz tādē
diuino nutu modū aliquē q̄ mediāre
acquireret p̄ equipollentiā qd̄ sumere
a iij

nequibat p sacramenti presentia. S te
 bar em; q scing dei misericordia voluta
 re bona p facto acceptat qn ppria ne
 gligētia opus extrinsecū nō verat. Fec
 igit qntū in se fuit qd qd potuit: se ad sa
 cramentū eucharistie p parā do die pfer
 tim z hora qua eucharistia habere si
 similita sacerdote prop: ito non valuit.
 Nā p mū si oportunitas arriserit sacrā
 p confessus est, cibū pcedenti die sum
 p sit moderatū vice ieiunij. Deinde de
 uotioe vera p meditatioēs stās in ara
 cordis corā dei viuēti oculis / macta
 re se z actuare solebat sollicitū qd potu
 it. Et rādē infra missē officij / z potissi
 me cōmunitōis hora oī qd desiderio po
 terat a diuina petijt clemētia: vt se ran
 ti sacramenti picipē efficeret: z bonā volū
 tate p facto acceptaret. In cuius eui
 dentiam vt corp⁹ subiaceret spūit: z vt
 diuina bonitas bone voluntatis mun⁹
 acceptaret p factori dēreō cū sacerdos
 ore ppo factz sub specie panis solebat
 accipere dei famul⁹ tūso pectore / tūc
 etiā labia sua apert. Et ecce mira res,
 nā diuino (vt pie credit pōt) miraculo
 accidit: vt qn tra se disposuit / illico lin
 gue ei⁹ hostie plecte qdā pricula adhe
 rere cepit deuote dulcis z sensibilter:
 adeo vt necariuz videret ei tunc istam
 quā sensit pculaz de ore qd verebat /
 ponere: aut qd faciebat / pceptā deglu
 tire. de q cū miraret sepi⁹: z rādē dubi
 taret / an illō aduenire diuinit⁹: qdam
 die cū diuina audis z pceptis vt pra
 etū est: finito missē officio certiorari vo
 les / digitū ori iposuit. linguam tāgere
 voluit: sz digito alba qdā pricula vt vi
 sus ondit ibest sensibily. quā ori reipo
 sitā supsit vt antea. Sz deinceps p de
 auris vite sue nūq̄ sile meruit pcp: lz
 e bonis opib⁹ nō min⁹ qz p⁹ desideret.
 Piger. Scire velle cur b donū de
 sup famulā voluit subtrahere qd nihil

illūci opia videbatur in tactu faceret
 qz Teolo. Ut satis reor: nihil boni q̄
 tuiti z virtuosi hūic diuina clementia
 abstulit deinceps: sed solū sentimētuz
 quoddā ademit corporeū in q paruz
 vel quidem nullū consistit fm nostraz
 sophiam atqz doctrinam merituz. qd
 potius nōnūqz impfectoz est pmituz.
 ne in via deficient qz sit meritū. Unde
 etiam fortiorib⁹ sepe in dei vinca labo
 rantibus talia subtrahunt sentimēta
 dulcia: q opus est vt aliqū denfms
 mitorib⁹. vt docet brūs Bernb. in ep̄la
 ad frēs de monte dei. Et fortissim etiā
 d: licet penit⁹ nō caruit p⁹ multas bo
 ni oracti vifas circūstānas: sic Zaba
 rias ambigere vbi dubitare nō licuit.
 qz Nigredo qd significet. De qbusdaz
 pginib⁹ a Lbro desponsatis: z qre de
 us simplicib⁹ pl⁹ solet dare. Cap. ij.

Rocedo ad fornicaz cōdi
 tionē alia q est: qz hē q nigre
 sunt pue qdē sunt mole cor
 pis / sz virtute z ai industria excellunt
 maiora aialia. Per que dafint: illi qz
 q̄uis qdā dei famulū se in exteriori appa
 rētia puuli z hūiles: reuera tū corā do
 z dei angelis / imo in di eccia scitate
 z iusticia pcellūt cefos: q in boim aspe
 ctu sepe numero magni esse vident z
 merito. Per coloris q̄pe nigredinem
 hūilitatē / z puitatē corpis simplicita
 tē debere intelligi nemo ignorat qui sa
 crā scripturam didicit. Hinc est qz co
 me sponsi Canticoz. v. nigre eē deseri
 bunt: id est / mūdo despicabiles. vt die
 glo. Et Matth. xviij. ipē hūanar⁹ q̄si
 uit z respōdit dices. Quis putas ma
 ior est in regno celozuz? Et aduocans
 Iesus puulū statuit eū in medio eozū
 dices. Amē dico vob: nisi pueri fuerit
 tis z efficiamini sic puuli / nō intrabis
 tis in regnū celoz. Quicūqz hūilia
 uerit se sic puul⁹: b est maior in regno

Expta

celoz. Sepe siquidē in paup'ibz z sim
plicibz ac a mūdo abiectis hoibz maio
ra vidim⁹ virtutū / z nōnū q̄ miracu
loz diuinorū iudicia q̄ in his qui ali
os in dignitatibz vel sciētis p̄ire vidē
tur. Deridet inq̄ brūs Job ibidē. cap.
xij. iusti simplicitas q̄ est lāpas cōtem
pra ap̄d cogitatioēs diuitū. s̄z para ad
ips̄o statum. Diuites em̄ (vt sup̄ codez
dicit brūs Greg⁹.) vitā simpliciū in h
mūdo hūilē abiectamqz despiciūt. Si
tū an̄ oculi iudicis oculos emicant:
honorari metuūt / despici nō refugiu
corp⁹ cōtinētia afficiūt z sola in aīo di
lectioē pinguescūt. ¶ Piger. Poter⁹
ne de sibi talibz exim nō factū tpe p
p̄nti recolare. ¶ Theolog. Possum: z
spero mltū accomode nō p̄posito. Ut
uebat satis nouis soroz qdā in mona
sterio qd̄ Tues dicit Lōstāriēsis dio
cesis simplex z recta ac deū timēs: ze
latrix sue religiōis inf̄ mltitudinem
p̄lozoz satis imp̄fectoz: vt notū est lo
cū noscētibz. hec sacrissime p̄erat z sa
cra rū vestū p̄ ecclie officio: cui ad honore
sc̄toz q̄ sunt in p̄tia multo tpe deuore
obsecuta fuerat. Intrauit aut̄ iā ista
gine satis p̄ueta exiite moribz p̄ciō
mie pestis monasteriū: z sacristanam
istā cū mltis egrotare fecit sc̄timonia
libz. Lūqz deuore sumptis eccl̄asticis
sacramētis om̄ibz ab ista sc̄ā virgine
due soroz iā p̄pe agoniā constituerē
tur: iacentes in alia camera distanti q̄
infirmatē ignorabant eiusdē virgis:
ceperūt audire z videre celestē harmo
niā z angelo p̄ p̄ntiā circa locū sc̄ē vir
ginis. dixerūtqz sibi sūtēbz. Num au
ditis z videtis qd̄ celestes exercit⁹ ca
nūt z faciūt circa sorozē n̄ā quā gro
dare nō nouim⁹: s̄z felicit̄ iā migre vide
m⁹. Sicqz oīa illi⁹ brē virginit̄ in ma
gna alacritate cor̄pusculū fl̄q̄t. p̄p̄sū:
z in pace req̄. ut magna cū admiratio

ne soroz. Blind exēplū. Preterea recte
rēdo p̄nti nō puinciali referēte audiūt
q̄ nup̄ p̄dōes z raptozes qdā vias di
uersas obseruabāt: an ne aliquem vix
capere valerēt / a quo p̄ vim lucrū t̄p̄s
emolimētū cōquirerēt. Fuit aut̄ ptunc
in ciuitaculo imp̄iali⁹ qua s̄uētie q̄ Blē
dicit / ciuis qdā simplex z rectus: q̄ in
suis negocijs itineras in manus p̄dō
ctoz raptoz venit. a q̄ cū q̄rerēt vnde
ess̄: R̄ndit q̄ de Blē. cui illi. Lep⁹ B
ce. Et ille r̄ndit. Ita sit in noīe Jesu.
Quo audito: vn⁹ p̄donū subintulit ve
lut alē Layphas. Hāc inq̄t captiuita
te q̄ ad nos nūqz bona sequet fortuna.
Et ita vt credit diuinit⁹ in p̄tute no
minis Jesu venit. Nā q̄uis virū cau
tē mltū p̄sus captiuitatem ducerēt: n̄
mir⁹ mōis man⁹ eoz euasit: z ad p̄pa
inuit⁹ raptozū liber z salu⁹ rebz z cor
pe redijt. q̄ nomē Jesu / id est saluator⁹
in sua necitate fideliter inuocauit sim
plicis z facis. Et etiā hodie in qdā ru
re p̄piq̄ satis ciuitati Nūrebergēsi h̄go
qdā ex paup'culis p̄genita p̄ntibz. hec
cū eēt iunior (mō em̄ est ḡndēua) uenit
ita fuit corpe z recta aīo ac simplici
ma. Nā circa p̄mos suos pubertatē an
nos L̄hō suā h̄ginitatē dedicare stu
duit: leuitates iuuenis fugerē: z est⁹
oēs sui cordē in x̄pm dei filiū sp̄sū su
um cepit dirigere. Tērauit tūc ex ad
uerso z multis annis postmodum de
montis neq̄tia p̄tra hāc pugilē se erige
re: z nocturno tempore nunc strepitibz
horribilibz / nūc ho iopiar⁹ p̄ctū p̄cul
sōibz / z tādē dom⁹ quā ibitabat ruis
fārastrica a sc̄tis q̄o facibz oīoibz sc̄tāz
h̄ginē frere conat⁹ ē z a cepto p̄posito
dijt. S̄z mērita ē iniq̄tas sibi. Nā h̄
go z h̄ sacre sc̄pture z p̄fessor p̄uident
p̄silij / p̄p̄sū qz p̄fortata oīoibz mediā
te d̄ n̄ā grā n̄ mē hostē eēt⁹ p̄p̄ēditē
s̄z diuis ex p̄uidentia in ea cepit b̄s
s̄ iij

D
E
E
E

R

ventoz tentatiōibz ignis diuini amo-
 ris circa suū sponſū inflā mari ampli-
 affect^o em̄ corpe amoris cuiusdā ad
 chri desponsatiōem maxim^o cor ange-
 bat h̄ginis: nullō qdē fēdo aut teterri-
 mo p̄mixt^o amore: s̄ gestiebat q̄tenus
 aliq̄ specificaret certitu die / se a xpo ve-
 lut spōsaz diligit: de q̄ in p̄dicatiōibz ad
 virgines audierat deuotas exclama-
 tiōes sepi^o fieri. **Oratio** qz ei^o ad h̄ tē-
 debat desiderū nō absolute / s̄ p̄ditio-
 nalis: vitz si id dei volūtati foret bene-
 placitū. Cū aut̄ in tali desiderio mul-
 tis pseuerasset mētibz: quadā die i hor-
 to de cui^o ope victitabat / d̄sideriū pau-
 peris exaudiuit dñs. Nā cū a iuuetu-
 te rez careret affluētia: hortū sibi p̄ vi-
 ctu p̄pū coluit: z vaccā em̄it vntēā: cu-
 tus lac z horti herbas varias frequē-
 ter citatit itulit: z bis vēditis victuz
 acq̄sivit tenuē. Uix vllū frimonē factū
 ad populū solebat negligere: nec differ-
 re iſra q̄n denā aut circū vt reciper̄ di-
 uinissimū eucharistie sacramētū / p̄mis-
 sa p̄us sacrali p̄fessione. Jgit̄ dū i hor-
 to post diuturna petite arre vota labo-
 rast̄ more solito / in hanc verbox p̄ru-
 pit sniam. **O** vntā fili dei signūz ali-
 qd̄ tue despōsatiōis ego paup̄cula z i-
 digna mererer accip̄: in tali hui^o hor-
 ti locello quo nūc oculis corporeis vi-
 sum dirigo. Et ecce in eodē momento
 z locello vidit res aut duos circū vi-
 olaz amēnos flosculos. erat aut̄ p̄tūc-
 tūz aurūnale z circa festū h̄i **Mar-**
timi: q̄n in n̄ris p̄tibz nedū oim floruz
 emarcescere solet amenitas / v̄petiaz
 tūc glacies z nivū gelicidia oim fru-
 ctuū z folioz vires ab arboribz cōsue-
 uerūt decerp̄: z enecare herbas in q̄
 buslibet hortulīs. **S**aut̄a est itaqz xpi
 virgo / z ex admiratiōe territa de tā in-
 solito spectacko: violas manu collegit
 pp̄ta: z p̄seruauit sollicitē, vt exide a-

mor z spes arti^o ad suū sponſū grate
 succrescerēt. **U**ex qz postmodū ex sim-
 plicitate nimia tentatio q̄dam z ambi-
 guitas in eā incidit: an ne h̄ signū sus-
 ficiēs esset arre illius quaz tā sedule a
 xpo poposcerat: tō p̄ces nouas z suspi-
 ria acriora p̄oribz suo spōso cepit por-
 rigere: vt certificaret̄ amplius. **L**ūqz
 in seq̄nti anno itez in horto suo labo-
 rar̄ er: quodā die z ibidē in locū certuz
 intuitū dirigeret: optādo ex imo cor-
 dis desiderio q̄ten^o ibi rep̄iret i signūz
 xp̄ifere despōsationis anulū aliq̄: si
 diuine volūtatis id esset. **E**t en alēā vi-
 ce nō spreuit de p̄ces humil^o virginis:
 s̄ rep̄it materialē quendā anulū. quēz
 vidi postmodū. erat aut̄ coloris albi:
 de minera qua nescio. argēto mūdo vi-
 debat̄ similiōz: z in clausura vbi iūge-
 bat in circulū due man^o artificiose in-
 sculpre extiterūt / cancellatim sibi mu-
 tuo fidē porrigētes. **F**uitqz locus iūē-
 tiōis hui^o muneris tā inopinat^o h̄ia-
 ne p̄icturatiōis / vt oīno desert^o ab ali-
 is videret̄ hoib^o. **H**ūc anulū virgo ḡ-
 tissime suauit in posterū: z altissio suo
 sponſo deinceps vt aīa in labore ma-
 nuū suarū viuere studuit q̄ antea le-
 tius. **A**ddidit etiā is quā diligebat vi-
 ce tertia in q̄dam v̄sione nocturna se
 virgini pure in loco q̄dam (vt videba-
 tur) mūdo i ea forma oñdere / z ad a-
 plexandū porrigere / in q̄ solet p̄fide-
 liū simpliciū dep̄ngi puul^o virginis
 z m̄is tractat^o manibz tpe puericie.
Vides igit̄ in p̄ma h̄zine p^o h̄ā: vitā
 qz erat hūilīs exaltatā: z aliā simpliciē
 a xpo cōsolatā in p̄nti seculo nequam.
Quod **P**iger. **M**iro: cur in ea re h̄āc pu-
 ella p̄mendat̄ / in q̄ poti^o deū tentasse
 videt̄ q̄ donū aliqd̄ meruisse. p̄ certū
 tudinē em̄ diuinū amorē sibi inextin-
 gnoscere: z hui^o noticiā p̄ signū a deo
 poscere: vbi p̄ solā fidem ambulare iū

bet sacra scriptura: dei rpatio esse vide
tur. Sunt in q̄r Eccl̄s. ix. iusti atq; sa
piētes ⁊ opa eoz in manu dei: ⁊ tñ ne
scit bō vtrum amore an odio dign⁹ sit.
¶ Theol. Nō ex moriuis minis p̄fa
tā laudauit h̄gnē / cuius vitā simplici
tate colūbina plenā ⁊ virtutib; refer
tā ēē se pe ip̄e p̄sens ⁊ ab alijs fidedi
gnis didici. Noscēt em̄ debes: q̄ i sim
plicitate cordis deū pure q̄rētib; eius
clemētia: q̄sdam acc⁹ aut ad nullū / aut
ad modicū vitū i putat: q̄les p̄petra
ros ab alijs naturalī vel gruita indu
stria p̄dit; sepe p̄ culpa accusat. Igno
rātia s̄qdē eoz q̄ nō s̄ de necitate salu
tis / p̄fctm in simplicitib; boib; / acc⁹ q̄s
dā excusat in toto vl̄ in tanto. Qualis
ignōrātia vt p̄tat i simplicitib; abūdat:
⁊ aliqui ibi in eis meref grāz / q̄n in sa
gaciorib; factū incusat ⁊ auget pctm̄.
Legis p̄fca in v̄tasp̄atū: Paulum
simplicissimū vitū i naturalib; mis
qdāmo dō p̄pōtas / q̄b; se asseruit nol
le abū sumēt nisi demō ab obfesso pus
recederit corpe illic ad vort; exauditū
ēē. vbi ali⁹ fortassis deū tēdādo itā ei⁹
meruisset. Appropinquāt p̄fca tales
deo fūitēs in simplicitate ai puerili i
nocētie: cui nec eccl̄a q̄nes p̄as iſtigit
p̄ actib; q̄s i adult; punit; q̄uit. Quid
ḡmirū si de⁹ in infinitū misericors / eū
simplici aio q̄rētib; exaudit p̄uilegiali
ter: Memoret; deniq; illi⁹ Gregoria
ne sentētie q̄ ait: q̄ miracula nō s̄ imi
tāda / s; mirāda. ⁊ rursum istū⁹ regule
iuridice. q̄ p̄uilegia paucoz nō faciūt
legē cōem. In beniḡnissimō iḡit dñs
p̄fido: q̄ simplicitas ⁊ feruor diuī amo
ris / quē ad xpm̄ hūilē habuisse credi
tur / hāc h̄gnē excusauit ⁊ tētatiōis di
uine victo: ⁊ insup ip̄etrāf meruit del
ficio q̄dāmo subarrari anulo: quā arrā
tāta postmo dñi in simplicitissima seq̄bat
būilitate / charitate / ⁊ patētia deuo

ta: vt mltis palā fieret q̄ corā deo mo
rales formice sint magne q̄ntitate vir
tutis / q̄ tamen in mundi facie parue
videntur imbecilles ⁊ modice.

¶ Q̄ in paruis aialib; mirabilior del
lucet sapia. De reformatis miraculo
se monasterijs: ⁊ quō saluari p̄nt qui i
deformat; viuūt monasterijs. Es. liij.

¶ Namuis formice viuant in grege: nō tñ regē h̄nt duce; aut p̄ceptorē. vt dicit Salo

mon prudentissim⁹ in puerijs. In q̄
mirabili⁹ et̄na sapiētia opat in formi
cis q̄s i gruib; / in allecib; / in apib; / vl̄
etiā in boib;: in q̄b; tñ d̄fferētis aialū
um sp̄ aliq̄ue p̄ceptoē ducē aut regem
posuit de p̄pa sp̄e. Nec ita intelligēda
est Salomōis p̄fata snia / vt penitus
nullū formica beat ducē ac p̄ceptorem
nec p̄ncipē: s; nullū de p̄pa sp̄e aut de
suo gnē: quēadmodū apes ⁊ q̄dā alia
h̄nt aialia. Nā a sup̄mi totū vn̄uersū
p̄ncipis regimine ⁊ ducatu nibil seclū
di pot in reb; creatis. vt de his referta
est sacra pagina. Et vt ait mūdi p̄s.
Ab hoc ente / scz deo celū depēdet ⁊ to
ta ei⁹ natura. cui p̄cordat sui cōmēta
toris bec q̄ ait auctoritas. Natura re
cte ⁊ ordinate agit tāq̄ directā ⁊ reme
morata ab agente infallibili. Agēs af
infallibile est sol⁹ de⁹ antonomatice.

¶ Porit itaq; antefata formicaz p̄ditio
q̄busdā sc̄tis boib; p̄petere in dei eccl̄a
p̄fctm i monasterijs degētib;: vbi nec
vius regula boni p̄lati / nec scripta fua
tur norma a multitudīne. Vbi tamen
nōnūq; boni boies repiunt v̄rius q̄ se
rus q̄s sine rege sui ordiē: h̄ em̄ q̄v̄tis
viuāt in grege / nō tamē regni habent
ducē aut p̄ceptorē: solo L̄h̄o dēpro / q̄
est rex regum ⁊ dominus dominantū:
cui⁹ ad instinctū gubernant in ar
duis: licz in alijs cōmunitib; a sup̄iorib;
regantur. Sicuti in multis vidimus

heu solo noie claustris z monasterijs
 deformatis nimiu: q̄ reuera apture s̄
 z pditoru boim poti⁹ aliqn laribula /
 q̄ sint virtutu tabernacula: z dissolu
 tionu veri⁹ s̄c tuguria / q̄ dei templi
 pastofoua. In quibz n̄ aliq̄ciens repi
 unt aliq̄ qui recto spiritu dei sol⁹ illd
 b̄n Job. iij. ad l̄ram dicere possent. Eo
 surgēs in turba clamabā: frat sui dra
 conu z socius strutionu. De q̄ z illud
 Deut. xxxij. apte pot̄ intelligi qd̄ d̄ ele
 cto israel dicit. Inuenit eū terra deser
 ta in loco horroz z vaste solitudinis.
 circūdūxit eū: z docuit: z custodiuit q̄
 si pupillaz oculi sui. d̄ns solus dux ei⁹
 fuit. z reliq̄ que ibi sequunt. Tal in ve
 teri testamēto sc̄tus. p̄pheta Miche
 as extitit: qui ztra q̄dringētos viros
 p̄phas noie sol⁹ veritate vite z doctri
 ne seruauit. vt terti⁹ narrat Regū lib.
 xxij. Talis in vtero sc̄rificatus. Diere
 mas fuit: q̄ aduersus fice religionis
 viros clamauit suo tpe. Nolite audire
 verba p̄phaz vestroz. mēdaciū em̄ p
 p̄herāt vobis. Diere. vij. Talis insup
 br̄tus par̄ Benedictus fuit s̄c vite tē
 pore. qui a falsis monachis tandē ele
 ctus in abbatē / mortis poculū p̄ vite
 stipendio ab eis suscepit q̄s regimine
 z loco deseruit. vt dic̄ br̄tus Greg. ij.
 li. dialogoz. ¶ Piger. Potes ne simi
 lē aliq̄e q̄ circa nostra vixerit tpa i ex
 emplū p̄ducere: ¶ Theol. Possū: q̄n
 tū memorie occurrit. Nā eo tpe q̄ i stu
 dio steti Lolonien. filiū p̄fessionis ha
 bui virū fidedignū / canonicū Tunga
 ren. eccie / licētariū in artibz: z sacerdo
 tem vita z Libertinū noie: a q̄ ea q̄ se
 quunt̄ p̄cepi: q̄ miraculose q̄dāmō vi
 delicz monasteriū sc̄i Jacobi in Leo
 dio b̄n Benedicti ordinis de fece de
 formatōis ad statū bone reformatōis
 deductū sit. p̄pe tpa n̄sa. Vnebat̄ em̄
 aq̄s ibi monachi dissolutissimi: vbi de

regulari obseruātia pene nullū regle
 batur in victu / in amictu / aut cerimo
 nijs vestigiū ordinis. Erantq̄ ibidem
 degeneres vita (qd̄ peius extitit) mul
 ti de nobiliū z potentū genere p̄geni
 ti: quales cū d̄nari in malū gestū: fre
 ti ds̄uitijs z amicitia seclari / nihil bo
 ni fieri sinūt. Seuissima em̄ est (vt ait
 phus in polit.) iniusticia ferēs arma.
 Tenit̄ t̄n nescit quoz merito / t̄pus q̄
 par̄ miscdiar̄ loco an̄dicto succurrere
 voluit. nā abbas loci defūc⁹ est: z die
 statuta a monachis notabilibz nouus
 par̄ eligi debuit canonice. Aderāt t̄n
 de gremio monasterij paucaissimi deo
 deuoti: q̄ fm̄ dictamen timorate p̄ciē
 tie elegerūt vnū ex eis idoneū. Sed ex
 aduerso affuit dissolutoz monachoz
 multitudo oī fere religioē vacua: q̄ de
 suo grege morbidō elegit z obtinuit q̄n
 daz in naturalibz q̄d̄ satis industria
 mundana p̄ditū / s̄ maloz moribz in
 signē z oīdus malis accōmodū. Qui
 postq̄ magnipēdit mentis ocul se ele
 ctū eē in pastore z ducē gregis tā mor
 bidi / extemplo mor⁹ z vilitat⁹ diuina
 ḡfa / atq̄ mutat⁹ in virū alterū: vitaz
 quā gessit horruit p̄teritā: formidavit
 q̄z humerū ifirmū oneri nouo submit
 tere: z dubitare cepit / an p̄firmatōem
 expectare veller: cū p̄posito se em̄dan
 di efficacitē: vel an electiōi resignandū
 foret. vitato t̄n secūdo / ne eligeret de
 terior: p̄mū elegit. vt puro iterū inspi
 ra us diuinit⁹. Ob hinc cepit abscon
 dire q̄ntū licitē regulā quā p̄fessus fu
 erat b̄n Benedicti inspicere: velle re
 ligioni cōgruas z lect̄ sternia curi sue
 adijcere: z fm̄ abū z potū regularit̄ se
 etiā in alijs cerimonijs regere. vt p̄stā
 ter suis adueniente p̄firmatōe verbo z
 cr̄mo canere z dicere valeret. Tenite
 z nō solū ite. Ob̄tēta itaq̄ p̄firmatōe
 z in sede pastozali cū attinet̄ q̄s r̄paliō

taliploss in
 medio rationis
 p̄ram.

ix

domini collocat^o / cognator^o suoz po
 teria ad coercedū rebelles monachos
 inuocata clāculū; die statuta domū in
 trauit capitulū; caplin p̄mū suis tenuit;
 et mente suā diuinit^o imutataz mō
 apuit; ad didiciz. *Eccc me vidistz bac
 sen^o multo tpe vtruz beu vīs moito
 pueris silēm: z ob id electū a maior
 fratru multitudīne: p̄mitto corā vob
 deo z brō B̄ndictō vā vice alfa; me de
 cede nō vrāna / s; vs velle verbo p̄ce
 tē seq̄mini correctū z penitēte. Et q̄
 conq; me seq̄ndo regulā quā p̄fessi su
 mus tenere voluerit: a me velut omis
 a suo pio pascet^o pastore, q̄ conq; hō re
 nuerit: me vltorē habebit vsq; ad carce
 res inclusitue. Dixit: z bec facta s̄ oīa
 cūctis q̄ audiere stupētib; nā obediē
 tes ad plenū f̄formauit: z rebelles aut
 penis afflixit grauib; vel a loco fuga
 uit. z sic velut vinea dñi sabaoth vsq;
 bodie dictū mōasteriū p̄fuerat in re
 gulari obfuaā. ¶ Piger. Illud op^o
 muratiois man^o dextre a deo factū nō
 minus autumo fuisse miraculū / q̄ q̄
 diuino numine corp^o aliq̄d de morte
 est; suscitātū. ¶ T̄bco. Assentis in hoc
 b̄i Bugz. s̄ne; q̄ ait mai^o esse miracu
 lū iustificare impiū q̄ creare mundū.
 b̄icē n̄ n̄bil resistere p̄or diuine potē
 ne; sibi hō libertas humana recalātra
 re valet. ¶ Piger. Satis ap̄d me ver
 n̄ in dubiū vnū q̄d ptulisti in exmō.
 quō em̄ verū esse p̄r q̄so: q̄ in monaste
 rio oī q̄si regulari obfuaātia spoliato
 quosdaz asseris monachos fuisse licet
 paucos deo deuotos. Nā sine p̄p̄ta
 tio vitiō nullaten^o vident^o posse vitē
 q̄ de cōstib; bonis mōasterij nō p̄uiss̄ co
 gunt^o velut seculares veri t̄p̄alia oīa si
 bi p̄uidere. Silco de corp̄m incōtinē
 nā / z de aiāz inobediētia: sine q̄bus i
 s̄lūo vix vuit mōasterijs. ¶ T̄bco.*

Sup hoc dubio nō soluz varte / s; p̄rie
 z diuersoz aduerse dant^o snie. Quidā
 dicere non verent^o: oēs exites in talib;
 mōasterijs eē extra statuz salutē. q̄b;
 nō assentio. Sūt aliū q̄ ex aduerso as
 firmat^o audēt: oēs exites in talib; mō
 nasterijs eē in statu ḡfe si p̄cepta secu
 larib; hoib; debita fuauerit: z more p̄
 sueto i mōasterijs vltra p̄missa vire
 rit. q̄z dogma icautū eē credo. nisi ali
 ter r̄nsum suū distinxerint. Sūt p̄r
 ca aliū ad viā q̄si declinātes mediā / q̄
 rū doctrina. v. tradit reglās p̄ q̄s q̄sq;
 q̄ saltē ad locū reformatū venire neq̄
 (vt inq̄unt) religiosus discere potit
 i dissoluto z deformato mōasterio: an
 p̄ viā salutē icedat. Prima. si fuar ea q̄
 etiā a seculari boie sub p̄cepto fnāda
 s̄. q̄ in his p̄ma z xp̄iana p̄ncipalit^o p̄
 sistit religio. Secūda. si fuar fm̄ q̄ i re
 gula z statuz suis p̄fessus ē: q̄ z vbi
 sub p̄cepto cadūt. q̄ h̄ec faciēdo co
 q̄ p̄cepta s̄ votū p̄fessiois videt^o dire
 cte cadere. z h̄uc p̄raire est deū f̄uise
 offēdere: z q̄ talia violat aiām dānat.
 Tertia. si de cōmunib; bonis conuen
 tus nō p̄uiss̄ / ne caria suo statū te
 net t̄p̄alia solū ad icertuz vsū de licētia
 sui plati. alioq̄n p̄p̄tat^o eē videt^o.
 Fuit h̄ec doctrina venerabil^o N̄b̄ert^o
 sup regulā b̄ri Bugz. suo tpe: z silr dñi
 Alber: h̄i: q̄ cū eēt p̄ncipalis theutonie
 i p̄dicatoz n̄fo. s. ordīne / sic scribit di
 cre puīcie in eplā cui^o initiū instātia
 z sollicitudo. Ne inq̄t p̄p̄tat^o vitium
 setē p̄fessū paup̄tat^o n̄e possit subre
 pere: volo vt null^o s̄t aliquā h̄eat dis
 p̄sationē nūmoz: aut quarūcunq; re
 rū que ad ei^o p̄sil: n̄ / sine in ei^o vilita
 tē / volūtātē / siue alio mō q̄libet cōuer
 tant^o: nisi cōscio plato suo vbi sit illa pe
 cunia vel alia res: z q̄liter disp̄set. nā
 si quis sec^o faceret: z plato in scio bu
 iusmōi res disp̄saret: aut disp̄sādas

suo p̄silio seu arbitrio reseruaret: eū p̄
 petariū reputare: et tāq̄ p̄fessiois vio
 latozē regularit̄ p̄demnare. hec Alber
 t̄bus. Quarta regula est: si in his q̄b̄
 de licētia p̄lati abūdat t̄palib̄/ q̄ velut
 deo dicata cēfenda sunt nō vt mlti dī
 spat/ s; p̄ximo p̄ftri fratri necessitates
 patienti subuenerit, qz ad hoc plusq̄
 secularis p̄sona obligat̄ religiosus: qui
 multiplici iure astringit̄ cōfratri do
 mus sic subuenire citi^o q̄ seculari ex
 traneo p̄ximo. De quo beat^o Jo. dicit
 in sua canōica. Qui habuerit substāti
 am b^o mūdi/ et viderit fratrem suū neces
 sitatē h̄ere: et clauerit viscera sua ab eo:
 quō charitas dei manet in eo: Filioli
 mei/ nō diligam^o h̄bo/ neq; lingua: s;
 ope et v̄itate. p̄ma Jo. 3. Quinta regu
 la est: si firmū h̄z p̄positū resignādi t̄pa
 lis sibi ad incertū vsū p̄cessa p̄ p̄latū
 q̄n̄ idē debite petierit: et in reformatōe
 monasterij q̄n̄ oportunitas arripit̄ p̄tū
 sua interest intendit̄ cooperari fidelit̄ p̄
 loco et t̄pe. Ego ̄ in p̄fessiois audietia
 vel mō rēq̄situs q̄n̄ hec q̄ ista ab initio
 tradit̄ opinio a religiosa q̄cūq; p̄cipio
 fuari p̄sona: eā in salutis statu esse cre
 do: si nō erro. quē errozē (si est) pat^o sū
 corrigere. ¶ Piger. Quattuor mihi h̄
 occurrūt dubia: q̄ si rōnabile est queso
 enodare velis. Prīmū. qd̄ de his sen
 tiēdū sit q̄ adhuc in seculo sunt liberi/ et
 p̄dicta fuare p̄ponūt: et sic deformata
 intrāt mōasteria. Secūdū. qd̄ de his
 q̄ in seculo sunt/ voto t̄n̄ de religionez
 intrādo sunt astricti: nō recipiētes in
 troitū nisi in locis deformatis. Tert
 um qd̄ de his q̄ tā in deformato mona
 sterio sunt recepti et ad loca f̄formata
 venire possent/ s; nolūt: p̄dictas t̄n̄ q̄n̄
 q̄z fuāres. Quartum. qd̄ de his qui p̄
 mū p̄bati in reformatis monasterijs/
 et deinde ibidez p̄fessi/ postmodū sine
 necessitate aut causa rōnabili ad loca

migrāt deformata: q̄s multē litterati
 et ḡnes viri vocāt semia postatas. iux
 ta illd̄ ch̄i Luce. ix. Nemo mittēs ma
 nū ad aratru/ et respiciēs retro/ apt^o ē
 regno dei. ¶ Theol. Dare sup̄ talib̄
 et sup̄ similib̄ raris q̄stioib̄ sine distin
 ctioe multiplici respōsionē puro rem ēē
 magni piculi. Conari etiā ad disting
 uēdū in talib̄ multimode: mēti p̄fusi
 onē grandē parere/ et tedio lectorē pos
 set afficere: eo q̄ vnica circūstātia sepe
 valde casus variat in p̄ticularib̄ de q̄
 bus q̄ris. vni em̄ infinita possūt acci
 dere. Scim^o p̄terea: q̄ in litteratos
 vnusq̄sq; in suo sensu abūdat. Nō itū
 per memor sū quēq; p̄ceptoz meoz
 ad p̄fata dubia exp̄sse scriptis r̄ndisse:
 q̄solvē de r̄sō meo nūc sup̄fedeo. vtri
 qz n̄m sufficīat: q̄ in loco reformato
 est. Si aut̄ quēq; alioz dubij alicuius
 p̄fati cathena p̄stringit: p̄ absolute
 sui magnū aliquid si pōt q̄rat in regno
 celoz. i. in ecclia. Magnus aut̄ est iste
 quez agnoscere docet sup̄mus mgr: q̄
 dicit Math. v. Qui aut̄ fecerit et do
 cuerit/ h̄ magn^o vocabit̄ in regno celo
 rū. Qualiscūq; em̄ moralis in tali am
 biguo laborez fornicat: si qd̄ in se est fe
 cerit: ducē aliquid repiet sui itneri/ aut
 instinctu diuino/ aut nutu alio ab al
 to: et tute in aliquo viuat grege.
 ¶ De politicis bono triplici. De errore
 eoz q̄ castitati detrahūt. De libat̄ ab
 amore carnali diuī: et q̄s apre sine r̄
 re steriles p̄ castitate tuēda. La. iij.
 Iulitas fornicarū mltū est
 d̄ns ab apum politia. cū iste
 h̄ant regimē monarchicū:
 nō a ille. Distinguit p̄p̄theri: oꝝ p̄n
 ceps i suo li. 3. polit. q̄ tres s̄t sp̄s po
 litici p̄ncipat^o. regnū v̄ic: aristocrazia
 et trinoctatia. Regnū est monar. bia
 siue p̄ncipatus vni^o p̄sonē: q̄n̄ s; vna
 p̄sona p̄fecta in oib̄ virtutib̄/ que

rens in oībo bonū cōmune z bonū p̄p̄
um singulo: n̄ p̄ncipat̄ toti res̄duc̄ m̄l
titudinē hoīm. Secunda sp̄s est Ari
stocratia: in q̄ plures virtuosī p̄fecti s̄
ture z sapientia dñat̄: āngulis offici
is p̄ponentes virtuosos hoīes z p̄u
dentes. qd̄ corrūpit̄ qñ regūt viciosī
hoīes z iniusti. Tertia est Timocra
tia: in q̄ multitudo dñatur hoīm: qui
sup̄ euales in honoribz cōstituti que
runt bonū tā diuitū q̄ pauperū. Nec
regimīna licz oīa sint bona: p̄m̄s tñ re
gimen est optimū: tertiu infimū: z se
cundū meli⁹ vltimo. Nā p̄ncipatibz
corrūdent ex aduerso tres corrūptōes
p̄ncipāti: nō recte dicēde p̄ncipatus
politici: s̄z trāsgressiōes eoz. Primūz
qd̄ tyrāides dicit̄: z pessimū regimē:
z vbi rex vertit̄ in tyrānti: qui q̄rit vti
litate p̄p̄iam in oībus / nō subditorū
utilitate. Secūdu est minus malū qd̄
oligarātia nūcupat̄: in quo pauci z vi
ciosi dñant̄ collecti z diuitibz z paupi
bus: non bonū cōitatis intēdentes / s̄z
tñ bonū suorū z amicorū pcurantes:
z inde officia talibz distribuūt. Ter
tiu vocat̄ democratia: tolerabilis: in q̄
multi nō mediocres / s̄z dñant̄ popula
res: non tñ de dānis curātes diuitū /
s̄z suorū paupū tñ: nō. Primū q̄ tyrāni
sunt nulli⁹ a se bonū querūt. Secūdu
bonū tñ q̄runt suorū amicorū diuitūz
z pauperū. Tertij s̄z tñ suorū plebeo
rū. bonū pcurant. Principatus p̄fa
ros tres Israel dei elect⁹ popul⁹ olim
succelluē habuisse videt̄. Primū qd̄
in terris monarcha vnicuz Moysen:
quē sup̄m⁹ mūdialis monarchie de⁹
miser Exo. iij. d. Veni: mītā te ad pha
raonē: vt educas ppl̄m̄ meū in os isra
el de egypto. Secūdu qd̄ dē qñ Nume
ri. xj. dñs ait Moysi. Congrega mihi
septuaginta viros de senioribz israhel /
qd̄ tu nosti q̄ senes populū sūt ac ma

gistrī: z auferam de spū tuo: tradāqz
eis: vt sustentēt tecuz on⁹ populū: z nō
tu solus graueris. Tertiu s̄o regimē
vel q̄s̄ idem ppl̄us israhel sustinuit Ju
dicū. xvij. vbi dicit̄. In diebz illis non
erat rex in israhel: sed vnusqz qd̄ sibi
rectū videbat̄ hoc faciebat. Dixi autēz
israhel vniuersuz in terra primū mon
archā vnicū habuisse: qz ponēdo Mo
ysen se de celo / nō de terra eē regē isra
el voluit. cui⁹ regimen vsqz ad tēpora
Saul durauit. vū irat⁹ deus israhel re
gem p̄mo desiderāti in terris ad Sa
muelē orantē. j. Reg. vij. dixit. Audi
vocē populū in oībus que loquunt̄ t̄o
bi. non em̄ te abiecerunt / sed me: ne re
gnem sup̄ eos. z ibidē. x. Samuel po
pulo ait. Vos hodie p̄ieistis deū ve
strū qui solus saluauit vos de vnuer
sis malis z tribulatiōibz vestris. Est
itaqz apud apū gregē similitudo mon
archie seu regni: in q̄ de grege vn⁹ est
rex z p̄nceps. Inter formicaz s̄o mul
titudinē nullus rex habet̄ eiusdē sp̄s:
s̄z a natura oīa naturāte / deo sez regū
tur ad fines debitos. In bacaut̄ cōdi
tiōe quidā z pauci hoīes plebei z sim
plices formicis sunt siles: qui in mul
tis nō ab humano impio / s̄z regunt̄ a
dei mirabilē consilio. quales in mul
tis locis reperiri illis p̄cipue vbi rā
rus z p̄ciosus est fimo dei: z in locis
istis vbi clerus q̄ nō solū dñi p̄cepta
necessaria / vep̄etia ch̄i cōsilia euāge
lica suadere deberet: nec vita p̄nāte:
nec doctrina sibi cōmissū populū: im
mo poti⁹ p̄fectiōis vias violentas ag
gredi p̄ viribz impedit. Si em̄ aniaz
conditor p̄no suo instinctu speciali /
in locis talisimōi bēnuolis nō subue
niet̄ hoībus qui nec informātes ha
bent pastores: nec libros sacre scriptu
re valent a seip̄is intelligere: vt quos
mūdus z parēta vt plurimū cona

tur ad malū trahere: quomō q̄so in ve-
 ritate staret illud Libri quod suis p̄so-
 latorie p̄misit Mart. vii. Ecce ego vo-
 biscum sum oibz diebz vsqz ad p̄sumā
 tionē seculi: Si preterea vt oēs p̄xi in
 quā: r videmus exp̄ientia: parentes
 in omni spece suis p̄uident filijs in
 his que eis sunt necessaria: pater nisi
 cordiaz r deus totius cōsolationis/
 nūq̄d ita omittet erga suos filios: Ab-
 sit h̄ nephas p̄i p̄ssimo ascribere qd̄
 lupine feritati vir attribuit. Predican-
 do nāqz aliq̄n p̄ loca alemanie varia/
 quidam aiaz pastores ecclesiastici (p̄
 ut reperi) publice cōtra fragilem sc̄m/
 virginis alme volētem sequi vestigia:
 nō verebant dicere sine distinctione q̄
 cuiqz: meliorem r viriōrē esse vaccam
 singul' annis generantē vitulos: q̄z vi-
 tula iuuentulā r sterilitē. Per hanc sen-
 tēciam dātes plebi intelligere: q̄z f̄mi-
 ne ḡnantes in m̄fimonio p̄ferēde foret
 puellis manētibus in statu virginico.
 Quales p̄dicatores reuera in hoc ma-
 licia excedūt Uigilārij heretici: q̄ m̄f̄i-
 moniū virginitati nō p̄sūt: s̄z errādo
 egrē sturdit. quē velut ecclē hostē r sa-
 nē doctrine inimicū lare beat' Hiero. i
 sua cōfutauit eplā. Parē errore nō nul-
 li viduis seminat: q̄z inferiores eē suo
 statu matrōis m̄fimonij affirmāt. De
 talibz aiaz sedu' tōmbz apte ad suā ple-
 beculaz castissimus ait euangēlista in
 sua canonica p̄ma Joā. ij. Filioi mei
 nouissima hora est. r sicut audistis qz
 aīc̄bz ventrē nunc aīc̄p̄i m̄f̄i sunt. r
 cōcludit post pauca. Sed vos vnctio-
 nē habetis a sp̄u' ctō r nostis omnia. r
 itēz. Hec scripsi vob de his q̄ seducūt
 vos: r vos vnctionē q̄nā accepistis ab
 eo maneat in vob: De illibz Ap̄ls Ro.
 vij ait. Quicūqz sp̄u' dei agunt: hi filij
 dei sūt. Erb. Jacoby adorare docet: vt
 videlz sp̄u' sapiētie q̄s in nēcitate roga-

tur a deo dicēs. Si q̄s vestrū indige-
 sapiētia: p̄o dūlz a deo q̄ dat oibz afflu-
 ent' r nō impropert: r dabit ei. postu-
 let autē in fide nihil desitās. **S** Piger
 pbare digneris ita exēplo. **S** Lib. o
 logus. Fuit mee iuuentutis tpe qdā in
 Cōstantiens' d'ocess' in rurali villagio
 vltra oppidū impiale r satis p̄pe r in-
 dano in fra nō vinifera/ s̄z m̄f̄i h̄gini-
 fera: fuit in h̄ ibi h̄go adulta facie pul-
 chra r elegānoz moubo. In h̄ aspectu
 cap' est qdā (vt ip̄a mihi retulit) leri-
 c': r q̄rū conijcto erat su' p̄eban' vir-
 lens moxibus/ r religiosus fere noie.
 Qui vuln' sue mētis vltra celare non
 valēs/ venit ad laboratorij dicte h̄glo-
 nis: h̄oest' h̄ p̄mū se rebe dcmōis ex-
 hibens: r tādē ad amorē sui virginis
 ausus est verb' dūtaxat puocare aim.
 Qd̄ illa diuio instinetu p̄cipēs/ r mē-
 tē celibat' sic paulatī p̄d̄re intelligen-
 si sp̄ētis caput nō p̄terere: illico inta-
 cta mēte r corpe r̄ndit virilitē. Dūc' cū
 h̄bis talibz domū meā frequētis nlla
 ten'. alioq̄n repulsā sustinebit' h̄ecun-
 dia mediātē. Cui ille. Et si me d'igē-
 re mō renueris verb' monita dulcibz
 me amab' tibi p̄mitto nō p̄ modicuz
 opibz arta raris. erat em' v' r iste suspe-
 ctus incātaraz r de maleficio. Verba
 hec h̄go p̄ v̄ro habuit: nec se ad amo-
 rē viri sensit vllaten'. p̄nc̄ affectā: s̄z de-
 uoluto nō m̄f̄ro tpe imaginātes amo-
 rosas de viro isto cepit h̄ze v' pari po-
 ti' nēc'is qd̄ acciderit. Sensu alimō
 em' i ea velut sp̄ēs ad rōnis alitēns
 pulsauit ostiū: vt ad amorē illicitū ap̄-
 re vellet. Qd̄ illa p̄cipēs/ dicitur' in-
 spirata ad m̄f̄ez mie p̄fugit r dei h̄gl-
 nē deuotissime p̄auclio a filio sp̄etrā
 do ip̄lorauit. Gratiqz honestā oclera
 tē req̄rēs p̄grinari cepit ad locū crea-
 m̄tra: in p̄f̄ta d'io est: vbi ecclā ḡrio-
 sa multū est in bonore p̄sc̄ra dei genio.

vicio. Quia tibi invocata p̄fessa ē sacrali
 ritus in ea aliquē locū h̄cē possit mali
 gnus sp̄s; sicq; p̄tinē ois in ea cessa
 ut hostis sup̄sticiosa machinator; q̄ cā
 postmodū nūq; tergit. Ibidē etiā tūc
 reformata ē diuinit̄ q̄l̄ se h̄cē deberet
 si cā strare p̄tgeret in simonit̄. q̄ ifor
 marōe tāta deata ē gr̄a virginis; vt po
 stea a parentib; h̄go pura tradita nu
 p̄m / cū viro oi laude digno tā deuore
 vixit; q̄nte me nō re:olo copulā repisse
 in simonit̄. Statū em̄ postmodū ip̄ia
 le oppidū strauerūt; et corpe et aio cum
 bonicia p̄cipitate deo fuerūt. Ubi vi
 ro vxor prudētior; maritū deo oi cona
 tu futre docuit. Dim boi; leuē letitiā
 cū tota domo sua vitauit; filios p̄les
 setē idol h̄cē cepit h̄rutiū spectacula; et
 filiā p̄suauit deo deuorā h̄gnē. Sicq;
 in mūdi h̄sata est strepitu p̄ domū tū
 mō necessarijs; vt eam si videres dieb;
 festiuis et quotidiē in eccl̄ia; deuotio
 nib; extaticis raptrā esse crederis in ce
 l̄is; nō min⁹ q̄ virginē aliquā deuoris
 simā in suo monasterio. ¶ Piger. Ex
 adiutorio sup̄mi regie p̄ estro hūc h̄
 gini est; do. umenta notabilia. P̄ti
 mū; q̄ h̄ iose deus simplices se pure q̄
 tētes inspirat. Deinde; q̄ h̄ mal̄ficos
 mētis innocētia / et sacm̄ēralis p̄fessio
 cū serōp̄ inuocatiōe mltū adiuuat. De
 mū tū mibi videt̄ mirabile; cur terraz
 p̄dictā sic p̄mēdas. Nā vidi locū et pa
 trā quā laudas cē virginiferā; et quā
 inhabitasse h̄cē feminā asseris; est aut̄
 terra inculca in vinctis / collib; et mon
 tib; aspera / et ad arādū iobediēs; p̄p̄
 inobediētissima tū q̄ ad l̄faz incolē nō
 vnas nec ficus / sed spinaz et tribulox
 metuit fruce; amarissimos. Et q̄d rai
 no ē hūc; nulla tibi virginū sē mōaste
 ria; nec loca religiosox reformata; nec
 beginagia tibi sūt velut in Rem̄ linea.
 Cū Nathanaele ergo dicere possum;

a tā sterili loco terrenox fructū et sp̄i
 ritualiuz hoim p̄or ne aliqd boni esse.
 ¶ Theol. Per ea q̄ tu locū vitupas /
 et p̄nā sp̄i idoneā cē cōmēdas. Nūqd
 p̄ Job. 28. et na ait sapiētia. Sapiētia
 nō repit̄ in terra suauit̄ viuētū. nam
 Plato et sui discipuli loca reliqrūt fru
 ctifera; et p̄ sapiētia acq̄rēda terras iba
 bitauer̄ pestilēticas. Et sic in tra Bals
 lee abi. tra et sterili i p̄p̄atiōe ad alia vi
 cina loca i Nazaret p̄mū i v̄fo or̄ est
 nob̄ sol iusticie x̄p̄o sp̄sūs h̄ginū; ita
 hodie loca sterilia p̄l̄ diuini ispiratiōis
 et celibatū q̄ fructifera defuerūt. Igit̄
 ide tāq; expro potes credere; me i nll̄a
 pre Alemantie ceter; parib; tot castas
 et immaculatas h̄gines repisse sic in tra
 Nürēbergā. d̄ q̄ locur̄ sū. viuūt cū d̄ p̄
 pe laboz manū suoz tūmō i p̄nā do
 mib; vt plurimū; et i rexrina arte. Op
 pida em̄ aliq̄ tibi inodica sūt q̄ h̄io tū
 abūdāt h̄ginib; vt h̄ āno q̄dā castitaz
 emuli cas in republica accusauerūt; q̄
 cētē in tāto nūero de q̄l̄ futuri mariti
 necarijs spoliarent vxorib;. In villa
 gū; d̄ntē; adiacētib; nō minor est co
 pia h̄ginū; vbi tū acri⁹ ipugnant a cle
 ro dissolutissimo et a tp̄ali d̄no / q̄ cas
 inuitas p̄lerūq; h̄ iura naturalia m̄fi
 moniali lege subyccēt nitit̄. Et q̄ q̄ tibi
 sepe maḡ fames diuini s̄bi existat; ali
 bi tū sicut tibi nō repi hoies a deo ime
 diate recte et sine errorib; inspiratos.
 Tū experientia p̄tunc didici q̄ vera
 sint que p̄mittunt̄ de diuino et sup̄no
 regimine; in quo p̄ vnctōnem dantur
 necessaria documēta humane vite; ita
 vt quīs sp̄ales ille formice monar
 cha et p̄n̄ cipe ac doctore egeat; terre
 no tū diuina ispiratiōe suffulte rege
 nō carere videntur sup̄mo.
 ¶ De mutuo et fr̄atno inuamit̄; et de
 triplici gradu in m̄rimonio caste viuē
 tium. Capitulū v.

R

e

Et si formice monarcha care
 ant: sibi mutuo tñ tranquillit
 obtemperat. Nec p̄ditio pa
 cem ⁊ cōcordiā iugem in eis custodit:
 quā in paucissimis aialibz reperim⁹.
 In quo etiā statui innocētie satis ap
 propinquāt. In quo inter boies nulla
 fuisset discrepantia / si p̄toplasti p̄ma
 dei p̄cepta fuissent. Hāc em̄ ob causā
 de⁹ ait Beñ. ij. Nō est bonū boiem esse
 solū. faciamus ei adiutorū simile sibi.
 Ade em̄ nō inueniebatur sibi adiutor: i
 misit ergo dñs soporē in Adam. cūqz
 obdormiit tulit vnā de costis eius: ⁊
 repleuit carnem p̄ ea: ⁊ edificauit dñs
 deus costā quā tulerat de Adā in mu
 lierē ⁊ adduxit eā ad Adā. Per q̄ oia
 vt glo. innuit / pacē ⁊ cōcordiā innuit
 creator voluit: ⁊ in m̄fimonio q̄ necē
 ria foret mutua oporētia: quā natu
 ra a deo profuētis tam manifeste in for
 mica posuit. In q̄ etiā docet p̄cipue q̄
 lis esse debeat status inf̄ iūctos in m̄fi
 monio. qz obtpās ⁊ pacificus. de quo
 p̄ incretā sapientiā Eccl̄. xxv. dicitur
 In tribz est bñ placitū sp̄s meo: que sē
 p̄bata corā deo ⁊ hoibz. concordia fra
 trū. ⁊ amor p̄ximoz. ⁊ vir ⁊ m̄lier bñ
 sibi cōsentientes. ¶ P̄iger. Repisti ne
 tuo tpe talis mōi copulā matrimoni
 que miraculose sibi ⁊ pacifice cōtinue
 rer. ¶ Theol. Inueni vt reoz non sel
 sed pluries admirandam stupendāqz
 castitatem a q̄busdā fuerat in cōiugio.
 Et sub gradu triplici. Quidam em̄ ca
 ste vivebant ad modū naturalis legis
 Blj ad istar. b. Nycholai vtriusqz pa
 rētis / vna vel pauca concepra sobole
 oioni deiceps vacare ceperūt. Blj etiā
 am pro posse imitari conati sunt Jo
 seph celibatum ⁊ beatissime virginis.
 ¶ Fuerūt em̄ meis tempibz vir qdā ⁊
 sua vxor circa ciuitatē Nūrebergēsem
 Hābergēsis diocesis p̄sone deuore do
 ⁊ fama redolētes ap̄d homines: q̄ bona
 m̄fimonij p̄ncipalior: fidē / plēscz ⁊ sac
 mētū tā illibate cōseruare gēstiebāt: vt
 marit⁹ debitū p̄iugale nūqz exigere a
 cōiuge nisi semel in anni spacio: eo dū
 tarat tpe q̄ verisimile fuit prolem cōcipi.
 Nec castissima femina alio tempe reci
 proci vnqz petiuit debitū: quinimo il
 lico q̄ se concepisse sensit: illud marito
 celibi statim innotuit: vt sic vterqz ca
 ste viuēdo creatori aiaz supplicaret p̄
 fetu concepto / ne sine baptismo vita p̄
 uaret. Quoz oīo taz fuit efficax vt in
 ple p̄sparent votiuē. ¶ Fuerunt p̄te
 rea circa p̄tractū locū alie tres m̄fimo
 nij copule oī deuotiōe plene q̄s noui:
 q̄ oēs p̄ virginitatē florē p̄ m̄fimonij
 legē p̄ditū trāfactis duobz q̄nqz vlt̄
 circit̄ annis / infra q̄s p̄les genuerūt
 ex p̄sensu mutuo amore castitatis ⁊ dē
 uini obsequij deinceps se p̄p̄ regnum
 dei nō ferro / sed religiōe castrauerūt
 nō velut Origenes ad h̄ram / s; nulli
 deiceps venere voluptati dātes opā.
 Erāt aut̄ inf̄ bas copulas qdāz plone
 mltū paupes: qdā mediocres in diu
 tijs: qdā vero abūdātissime in opulen
 tijs: s; omēs pene iuuenes p̄sone erāt
 pulchre ⁊ fecūde p̄lificatiōi future: ⁊
 qd̄ his mar⁹ est: cōtinue in eadē cam
 era / s; nō in eodē lecto dormiētes: celi
 batū tñ viduale s̄uātes. In eadē autē
 dormiebāt camera: ne alē de aliena no
 tari valeret p̄sona vcre vlt̄ mēdācī. vt
 sepe fieri p̄p̄tū est in separis p̄iugibz ab
 eadē camera. ¶ Noui insup in eisdem
 p̄tibz iuueculū ⁊ iuueculā deuotē p̄
 cipuos: q̄ a p̄n̄tibz traditū nuptū / p̄
 voro h̄se p̄mū clā p̄strinxerūt: vt in v̄
 ginitate p̄seruātes nulli vnqz darent
 opam coroz p̄tōis: s; t̄m̄mō in m̄fimo
 niale p̄sentret cōhabitatorz castā ⁊ vir
 gineā. Ita em̄ m̄fimonij sac̄m̄ suscep
 unt: in eodē p̄posito tā mltis ānis v̄s

ad sentū p̄narrūt z in deo fido ita p̄
 seuerabant. ¶ Piger. Nec que assertis
 haud dubiū magna dei s̄ miracula q̄
 ego nō minorā repaō q̄ pdigiū triuz
 pueroz q̄ in ignē p̄iecti tpe modico il-
 lecti euaserūt diuie. Hi at̄ viri parit̄ z
 femine de q̄b̄ affirmas die nocteq̄ z
 annis pl̄imis ad ignē applicare vener̄
 dei nutu solt̄ illece p̄mā s̄. Quis em̄
 p̄icē rāgere porit̄ z ab ea nō inq̄natus
 abire. Quis q̄so si arida ligna fragilia
 igni applicauerit z adustionē eoz nō
 sentit̄. Quis deniq̄ scorpionī tā diu
 turno tpe cobibitas toxico nō ledere
 vulnere. ¶ Theol. Bñ sentis. qz reue
 ra m̄lter viro casto ignis z scorpio esse
 porira q̄b̄ si deo custodierit vt p̄mit̄
 n̄ miraculū ē z solt̄ dei digit̄. Testa
 tur illa h. Amb. in li. de offi. vbi di. Ja
 nus diaboli. via iniquitat̄ / scorp̄iois p̄
 tūllo / nocuūq̄ gen̄ est femina. cū
 p̄mar̄ simulari ignē accēdit̄. Namige
 ro igne percūrit p̄ciam pariter habitā
 tiez exurit fundamēta mōtiū. Si vi
 no femine cobabitēt / viscarit̄ nō deerit
 diaboli. ¶ Piger. Sūt ne tales modi
 q̄a p̄m̄liti caste viuēdi in m̄fimonio
 suadēdi cōiugibz an p̄hibēdi potius.
 Qd̄ is moueo: qz p̄ p̄ ali q̄t̄is q̄s cal
 lide sacro nō q̄dam tales solēt perseq̄
 ¶ Theol. Nec passim suadēda s̄ ista i
 differēt pl̄imis. nec vbiq̄ vitāda. Su
 p̄ em̄ audisti: qz miracula nō s̄ ad cōse
 q̄nā trahēda: z p̄ p̄uilegia paucoz n̄
 faciūt legē cōmunē. In carne aut̄ p̄ter
 carne viuere: angeloz nō hoiz est cōi
 ter. Sūt p̄terea q̄d̄a p̄stituri i m̄fimo
 nio adeo fragiles (z hoiz infirmit̄ ē nu
 mer̄) q̄b̄ p̄fati nō est̄ viuēdi s̄ im
 possibilis: z p̄ eos artērat̄ laq̄i fierent
 demōis. Talibz idcirco Ap̄l's. i. Cor.
 7. talē tradit̄ ḡnālē reḡlāz. Nolite frau
 dari i iuicē: nisi forte ex cōsensu ad t̄ps
 vt vacetis orōni. Et itaq̄. Reuertim̄

in idip̄m. ne tētet vos sathanas p̄p̄in
 cōtinētā viam. Sūt aut̄ / s̄ raro in cō
 iugio aliq̄ virtute muniti ab alto cha
 rismate emulātes meliora. Sp̄s em̄
 vbi vult spirat. Si igit̄ a sapiētī viro
 vterq̄ cōiugū oibz attētis circūstātijs
 recipi aūdicte p̄tinētie accōmod̄ z p̄
 babilē inspirat̄ diuinit̄: nō s̄ retra
 hēdi tales a superogatiōis opibz. Sp̄
 ritū (inq̄t Ap̄l's) nolite extinguere. Et
 idcirco vbi p̄us immediate subiungit̄.
 Hoc aut̄ dico fm̄ indulgētiā: s̄ reddi
 tiōem debiti z exactōez nō fm̄ impiū.
 Volo aut̄ oēs hoies eē s̄c̄ meip̄m: sed
 vnusq̄sq̄ p̄riū donū h̄z a deo. alī q̄dē
 sc̄ alius p̄o sic. Verū t̄n est vt dicit̄: qz
 hec castitas z oīs virginalis p̄tinētia
 defiores h̄z hostes in clericoz nūero:
 hoiz vīz q̄ aut scripturas sc̄rās z sc̄rō
 rū ignorāt doctrinā: aut eoz q̄ vner̄
 defuētēs voluptatibz in alijs ex malē
 cia virtutē castitat̄ odiūt: q̄ se turp̄it̄ p̄
 suū solēne vorū spoliatos esse p̄spiciūt.
 Et q̄uis aucte ap̄lica p̄dicti tres ḡd̄
 m̄fimonialis p̄tinētie sat̄ roborati sint:
 eosdē t̄n breuibz exm̄is naturalibz z hi
 storics declaro. Primus em̄ modus
 quo nūq̄ petat̄ debitū in cōiugio / nisi
 conceptus p̄babilis tpe: naturali legē
 conformis est: q̄a p̄mis parentibz si p̄
 seuerassent in originali iusticia tent̄
 fuisset in status p̄mei innocētia. Eū
 dē modū inf̄ cūctis p̄bētiāz / voluerū /
 z iumētōz ḡnā seruāt femine: q̄ conce
 pro fetu marē nō admittūt. excepta so
 lū eq̄. vt Alberth̄ li. xvij. tradit̄ i suis
 anialibz. Secundus etiā grad̄ q̄ vna
 suscepta ple vel pluribz parti p̄posito
 cōtinētia in m̄fimonio incipitur: mul
 ta sc̄tōz sc̄tāriūq̄ habet ille grad̄ exē
 plaria. Sic em̄ parētēs Isaac vixisse
 vidēt̄. licz tam vetulī. In cuī signuz
 Sara se cōcipere debere audies ange
 lo dixit̄ Ben. xvij. Postq̄ cōsensu z

Quis meo vetul^o e/voluptati opa dabo
 Sic parentes Joan. de cui^o mife dicit
 Zuñ. Post dies perceptiois scz oculi
 tant se Helizabet mēsb^o duob^o: ex se
 cūdia vlez fm glosam. qz sentib^o opam
 dare amplexib^o dignā videbat cē rubo
 re. Sicqz qd magis pbat. ppositū/ml
 re ad huc. plicatioib^o apre fecisse legū
 tur. vt beati Nycholai parētes: q post
 vnicū fetū oīonib^o iperaturz deinceps
 cōtinent vixerūt. Sic mī scī Badinū
 di Lātariensis archiepi marito mo
 nasteriū intrare p̄suasit: z ipsa in seclō
 deuotissime deo mīstrauit. Pari mo
 do brē memorie Maria de argines:
 q multis claris miraculis in mīmo
 niōrādē a viro z a dō p̄cib^o obtinuit: vt
 siml vitā celibem duceret. Et teste brō
 Hiero. Melania romana nobilissima
 in anno etatis decimoctio viro tradi
 ta/cū eodē septē annis vixit: z eidē vi
 ginti annis renūciavit: ipm qz vix sus
 ad cōreptū p̄uertit seculi: ministratrix
 facta oim paupm occidentalis ecclē. q
 extra oia late describit Vincēt^o in suo
 bistoriali speculo. Tertius est p̄fectissi
 mus grad^o mīmonij: q̄ retēat virgi
 nalis integritas q̄ p̄fessores mltos in
 vtroqz sexu habuit. Primo qdē Lbū
 genitricē: z Joseph Lbū nutritiū. Dei
 de vt in vitā patrū legit / Eucharista
 pastor ouū z Maria ei^o p̄unxi: q̄ sin
 gulis noctib^o in sacc^o dormiētes / sua
 vita paupcula z virginali serōz duoz
 abbatū vitā angelo teste supabāt. Pa
 riformē scīs Joānes abbas videns
 ad nōmariōem z p̄ntiā cuiusdā casti
 rustici crisse a possesso boie demonem
 quē nullaten^o Joānes expellere pos
 terat: rurales istū quē vndecim annis
 didicit / nullo cōscio vxorē conseruasse
 virgine: castimōie sue p̄tulit. vt Cassia
 nus tradit in colla. abbatū nesto. Ita
 Thomas brabant^o in suo li. de apib^o

describit Helizabet qndā nobilē virg
 nē/cui^o castitati parētes inuidentes/
 eā nupruī cutdā tradiderūt militi: a q̄
 p annū impolluta data est mōasterio:
 vbi angelica cōsolatione z Lbū appi
 tiōz mirabili sepe fouebat. Scā Ra
 degūdis nuptā impatori Lorbario: z
 ab eodē virgo monasterio tradita: vbi
 dē in supmo misericordie opa paupib^o
 exhibuit. Et Anastasius cum Theoge
 nia vxore z virgine peplo illeso arden
 tes p̄unas eā portasse didicit. vt vtrū
 qz Vincēt^o recitat vbi supra. Legio
 musqz similit^o scī Henrici impatoris
 cōiugē. Kūnegūdim virgine semp
 māisse. sicuti z ipse virgo p̄seruauit.
 licet ad sinistra infamia ipsa sup igni
 tos vomeres illesa tamen ambulasset.
 ¶ Piger. Duo tū mibi circa hec du
 bia declarat: z qer^o ad audiēdū alia p
 perab. Prīmū: cur secūdū modū casti
 monte p̄fers p̄mo. cū teste quodā qui
 in seclō mō vixit in mīmonio / sefa
 teret^o facilius posse in antea semp: r ca
 stū p̄manere q̄ reddere vel erigere de
 bitū dūtarat cōceptus tempē. Scim^o
 autē qz difficultas auget meritū: z me
 riti maioritas eminētiorē gradū con
 stituit. Sic etā plures facilius p̄ se
 abstinere volūt ab esu carnū / qz casidē
 interpolatim sine excessu gule p̄sumāt
 comedere. Scōm dubiū: qualis se p̄u
 dens cōfessor vel p̄siliari^o erga tales p
 sonas p̄posito castitatis in mīmonio
 inspiratas gerere debeat. ¶ Teolo.
 Primi noticiā noueris: qz in opatione
 aliqua seu omissione eiusdē aliqñ diffi
 cultas est ex genere z natura opis. pu
 ta qz difficile in se z arduū est. Aliqñ
 vero solū est vel p̄ncipalit^o ex pte opati
 tis. Prīma difficultas auget meritū:
 nō secūda q̄ est ex vitio subiecti. z ita ē
 in exmīs an traditis. Idcirco qd^o pri
 mērie p̄iugalis stār debite. Ad secūdu

falo: q' pmo ei opus est cū sumā dili-
 gentia naturas z cōditōes ac circūstā-
 tias psonarū sic affectaz ad castitatem
 agnoscere. Deinde si quis talia oīa re-
 perit castitati alludentia; caueat ne vo-
 tū ad id firmādū statim admittat. p-
 inde occasiones incōtinētie doceat ex-
 cludere. Ibi tñ pvideat; ne ex separatiōe
 psonaz si fieri pgruit nocturna in alia
 vitz camera faciendo diuisim/ de incon-
 tinētia adulterij nullū possit sinistrū
 interuenire iudiciū: ad qd' demō mul-
 tū machinat. Postremo doceat iugē
 diuinū implo: anduz esse auxiliū: z in
 nulla fortitudine pfidat p'ria. memo-
 rō eū esse debēt illud sapientis Sa-
 piē. viij. imo spī Salomonis vt dicit
 glosa dicētis. Puer erā ingeniosus: z
 sortit' sum aiām bonā. z cū esset ma-
 gis bon' / veni ad corp' eoinquātū.
 Et vt sciat qm' alit' nō possum esse con-
 tinēs nisi de' dederit: z hoc spm' erat
 sapientie: scire cui' esset hoc bonū. Adij-
 dim: z dep'cat' sum illū: z dixi ex to-
 tō p'cordijs meis. de' p'ium meoz. vi
 de si libet reliq' deuotiōe plena ibidem
 ca. ix. Magis tñ h' vt glosa subiūgit/
 paulo p' baptisimū habētī corp' inoinq-
 natū cōgruere pōt. Ex p'fatis igit' liq'it
 iā exmīs: quō ml'te diuine formice mo-
 narba qdāmō careāt: z tñ in iugē pa-
 ce sibi mutuo setē obtemperant.
 ¶ Quō in brutis qbusdā aiālib' qdaz
 est ratio/memoria/ z sollicitudo de nō
 iudicāda facit' p'latoz vita. Et de sā-
 ctis epoz q' rūdā exmīs. Capit. vj.
 E sua republica inest eis q'
 dā rō cura z memoria. Rō-
 nē h' accipe p' virtute estima-
 tue potētie: q' etiā irrōnabi-
 lia aiālia s'm Buitēnā ex sensat' itētio-
 nib' itēctōes nō sensatas elicit' q' s'ru-
 te mediāte aiālia ml'ta mira z idustrio-
 sa p'ficiūt: opz: nūc fetū educa' do: nūc

sanitate p'ditā repando: nūc spēm suā
 aut p'pū id iudicū tuēdo. z ita de ml't
 tis alijs actiōib' q' b' hūanū intellectū se-
 pe i admiratiōez cōuertit nō modicā.
 Est em' vitz bec sup'ma i aiālib' rōne
 carētib' z diuino regimini iuxta id qd'
 bruta sustinēt p'rimoz: z i minut' aiā-
 lib' vt i apib' z formic' ad puidēdū si-
 bi z suis mirabilior. Tales hodie eē d'
 berēt p'tinue pncipū oīm/ z potissime
 p'latoz ecclē rō cura z memoria: vt be-
 potētie illūiate diuinit' sibi p'missaz r'ē
 publicā facilius possent regere. Ex q'li
 sollicitudie z ad Thes. tertio ait apo-
 stol'. De cet'ō frēs orate p' nob' vt fmo
 dei currat z clarificet sic z apō vos: z
 v'liberēur ab i'portunis z mal' boib'.
 Et p'ma ad Tim. ij. Obsecro p'mo oiz
 fieri obsecrōdes/ postulatōes/ g'fariā
 ctōes p' oib' boib' / p' regib' z p' oib'
 q' in sublimitate p'stituti s'f: vt q'etam z
 trāqllā vitā agam' in oī pietate z casti-
 tate. Hoc em' bonū est z acceptū coraz
 deo saluatore n'ro: q' oīes hoīes vult
 saluos fieri z ad agnitionem veritat'z
 venire. ¶ Piger. Tales scio esse debe-
 rēt n'ri epī z p'sules: s'z heu oēs q's vide-
 mas in alcmānia defītores sunt q's mū-
 dani seclariū pncipes. z qd' q'so de p'la-
 tis vel pastorib' pleb' minorib'. ¶ The-
 olo. Laue ne temerarie iudices: z ne i-
 illud terribile Lhū verbuz incidat q'
 ait. Nolite iudicare z non iudicabim' i-
 ni: nolite cōdemnare z nō cōdēnabim' i-
 ni. in eadē em' mensura qua mētemi-
 ni/ rēmetiet vob'. Nūq' de multitudine
 ne fando g'nalem de malo p'feras sen-
 tētiā. alioqn p'niciosum iudiciū vix/ v'f-
 euades nullatenus. Si ut em' p'fa ml't
 eccl'ia in cōmunitatē nūq' anathema
 sacular: semper p'sumens in ml'titudi-
 ne esse innocentes aliq' ita tūspē faci-
 ro. nī a sup'mo iudice velis p'dēnari.
 Nō in oī loco z statu bonū mal' admig-

ti esse pnt. Est interea certū satis: tū
 tu dicitū vult esse psumptuosū. qz oēs
 alemanie p̄sules nō vidisti: z si audisti
 de singulis z de quibusdā mala dici: vī
 de ne id sapiēt? incidās. Innocēs cre
 dit oī verbor: astutus p̄siderat gressus
 suos. Prouer. xiiij. Qui cito credit le
 nis ē corde. Nec mirū si in talibz q̄daz
 deuotarj z zeloty p̄i dēcipiunt? sepi? : q̄
 falso estimāt deū ecclīaz suā reliq̄se / z
 destituras; vbiq̄z sc̄si pastoribz. Audi
 aplm ad Ro. xi. talia dem̄rante q̄ren
 tē z rñ lentē. Nunq̄d repulit deus po
 pulū suū abstr. nā z ego israelita sū ex
 semine abrae de tribu beniamin. Non
 repulit deus plebē suā quā p̄sciuit. an
 nescitis in belia q̄d dicit scriptura? vicz. 3
 Re. 19. quē admodū impellat deū ad
 uersū israel dicēs. P̄ophas tuos occi
 derūt: altaria tua suffoderūt: z ego re
 licus sū sol? : z q̄rūt aiām meā. S; q̄d
 dicit illi diuinū rñsum: Reliqui mibi
 septē milia viroz q̄ nō curauerūt ge
 nua sua ante baal. Sic q̄ z in b̄ tpe re
 liquie s̄m electionē saluē facte s̄. P̄
 tabat em̄ etiā sc̄si p̄beta / iudicio d̄
 ceptus humano: qm̄ terrā israel plenā
 vidit idolatris / se solā p̄mansisse dei
 colā. qz vt b̄t̄is Siegl. p̄bat sup Eze.
 In p̄ncipio p̄betaꝝ spiritus nō sem
 per p̄sto eis est ad cognoscendū acculo
 ra. ¶ P̄iger. Saltē multi sunt: vī qui
 daz: de quibz p̄missi. vt in libro legias
 expiētē. Manifesta sunt (ait apls ad
 Gal. v.) opa carnis q̄ sunt fornicatio /
 imundicia / spudicitia / luxuria / idolo
 rum seruitus / veneficia / inimicitie / p̄
 tentōes / emulatiōes / rixe / ire / diffētio
 nes / secte / inuidie / homicidia / ebrieta
 tes / comessatiōes: z his s̄ilia: qui talia
 agunt regnū dei nō p̄sequēt. ¶ The.
 Quicq̄d sit de pastoribz maioribz s̄
 ne minoribz nō iudico. suo em̄ dño sta
 bit vī cader q̄sq̄ fuus. Unū credo ve
 do versū: vicz te errasse grauit in tua se
 tētia. nā de plebanis mltis q̄rum vita
 bis est notior nō ambigo bonū sentis:
 de ep̄is s̄o p̄ ex̄na p̄babo. Cuius em̄
 reuerēdus pat̄ z dñs d. Frideric⁹ de
 v̄ffas de Frāconia oriētali genit⁹ nobi
 lili ex genere: q̄ dudū sac̄r⁹ Mēbāber
 gen̄. ecclie canonic⁹ z sacerdos / ita mū
 di oblectamēta spreuit oīa: vt sua do
 mus a min⁹ deuotis clericis risu vo
 carē reclusorū. Vacāte deinde ibidē
 sede cathedrati / satis p̄ter multoz in
 tentōez p̄maria a cōcanonicis electus
 est: z credo digne in ep̄um: in tali vt
 videt discordia in q̄l olūm in sūmū p̄
 tificē vt fert̄ electus fuerat. de q̄ idē
 in metro dixisse fert̄. M̄ patrē patrū
 fecit discordia fratrū. Fact⁹ igit̄ ep̄us
 de: q̄ nobis s̄mo / mores sc̄tōs retenta
 uit p̄oz: s̄ntū itatū suū dicit. Nā in
 habitu humil / in affatu ḡtiosus / in p̄
 scia mūdus / man⁹ p̄ra multoz i no
 stris p̄tibz ep̄oz inoz excussit ab omī
 s̄mo uiaco munere. Nulluz voluit h̄ie
 vt alij alemante ep̄i suffraganeū ad sa
 cerdotalē vsūm p̄inērez. Nō p̄secrass
 nisi p̄us ad terrā p̄ idēs / sacramentali
 p̄fessōis antidoro se expurgass. Pau
 peribz pius: mediocris diuitibz: z reli
 giōs bonis misericōrdissimus extitit. Ne
 scio an viro isti in sp̄ualibz aliqd̄ defue
 rit: in tp̄alibz tñ regimie grauatā aīa
 innocētis nimis. Unde accidit: vt la
 boraret p̄ viribz q̄ten⁹ ep̄atui cederet.
 In curia illud p̄: t̄q̄: z obtinuit. sicq̄
 inō. p̄usus ab eadē necia: nō in cadez /
 s; in possēsiōe ei⁹ vitā ducit p̄ oīa cle
 ricalē. Fuit p̄dem in t̄noz mactēū dio
 cess(tpe q̄ fui iunior) q̄dā ep̄us Ekar
 dus noīe l̄s sacris erudit⁹: mūdū tā
 tope fugiēs / vt in oppido Laudēbar
 gen̄ in q̄ mltis ānis sederat: vt a fidei
 dignis audierā ciuibz: paucos eē p̄ci
 ues q̄ ep̄i p̄onā extra suū palatū. vcl

terra ecclia infra anni spatium vidissent. Solebat hactenā in sua curia symonia vitare ordines pferre sacros z minorē in psona ppa. Ad quē eadē ob cāz a pterū meo natus z a meis ptribus dū eēm tuvenis missus sum p. 4. dno cetero: vt sine macula puitatē symonia: ce pfirmariōis z ordinis sacmēta suscipem. Viriū p̄reca in hūanis nup̄ factis meo tpe scēte memorie (vt dicere audeo) reuerēd^o dno Sebastian^o tridē tunc ecclie p̄sūt: q̄ in mioribz p̄stitur^o in vniuersitatē Tiēnē. studio z alibi oīz bonoz viroz iudicio vitā scām tenuit. Erat em̄ nobil^{is} gñe l̄raz / studio diligēs / z sp̄ali ḡra p̄replatiōis diuine p̄dit. c^o rei cā vt iuxta pedes L̄bii sede re valeret cū Maria / q̄ridie horā elegit aliquā ad vacādū octo p̄replatiōis. Hic postremo se iurissimū elect^o est i ep̄m dicte ecclie. c^o electionē refurauit p̄tāntissimē scies q̄ eadez ecclia z pene oēs ecclie in theutonia adeo p̄se f̄sp̄o: z mole rex t̄paliū z negozoz seclī: vt q̄dē cas regētes nō sūt oī pcuratores paupm z aīaz pastor: es / s; eē vide ant^o capitanci militū. z negozoz negleto: co. ob quā cām p̄stat antiq̄t^o dñm B̄b. resignasse Ratispon. ecclie p̄ncipalī z p̄sulari. S; dñs ille c^o historā tractam^o finalit^o p̄suasus a iurispit̄is / on^o pastoral^o curie sem̄h̄nuit^o acceptauit. Vt em̄ timore p̄scie viro dixerūt p̄ vt dec z seq̄ntia ab abbate mulbrunncū. didici dno Jaāne: q̄ in secl^o exn̄s collega extitit z notari^o dicti dñi. Ecce dñe dicebāt: ecclia hec q̄ntum lapsa sit in sp̄ualibz z t̄paliū ip̄e nosti: d̄ via p̄bitate nemo abigit: cūct^o est? q̄: cō sanguineis potētibz armat^o / z elect^o s̄at^o p̄cordit: q̄sobrē si electiōis resignauerit / ecclie cui aliūde ad bonū obligamini / dilapidatiōis piculo i rebz z mo ribz exponet^o: z fortassis incedentibz

armat^o p̄cibz i sorte ceder spurio / vel alteri apostatrico clerico. vnde nisi electiōi v̄e acq̄uerit^o / reatū mortal^{is} criminis nō potit^o euadere. Hoc igit^o vltio velut diuino mor^o sigillo / z velut q̄dā diuino mucrōe munit^o / p̄firmatōez electiōis z ei^o suscepit regimē. Aduolare autē cepit v̄ros (vt est solitū) cognatoz m̄litudo nobilitū: sine q̄bz mō vt dī nō p̄it regi p̄ tyrānos cathedrales ecclie. cepit hec turba q̄ fm Senecā solū p̄dā seq̄tur / copijs se velle replere frenis: z ex aduerso hi q̄bz obligabat^o i pecunijs ecclia debita postulare. Et qz i thesau^o ro ecclie solū erāt nemo z n̄bil: stimula bāt p̄ sanguinei ep̄m: vt reddat^o aliq̄s ecclie aut p̄petuo v̄ederet: aut ip̄ignora ret saltē. Hic p̄mū vir p̄replatiōi assuetus / p̄pā t̄boauit misā deplorare: z dicere p̄ sanguineis sp̄ū vt puro p̄p̄erico. Vasa p̄ciosa z clenodia q̄ mee p̄sona attinēt v̄dite: z ecclie dāna q̄ potestis resarcite: q̄bz exhaustis me scitote nec obulū. Ecclie vt perit^o velle alienat. Spero at^o in p̄zem mīaz decū: q̄ me infra anni p̄sent^o spatium p̄ vite f̄minū liberabit ab hac misā. dixit: z factū est diuino nutu vt p̄dixit. Nā in oī quā habuit cura diocesis ad horā q̄ridie p̄replatiōi studuit: z i anni spacio diē clausit extremuz / cum vite sc̄imonia celebrat. ¶ Piger. His mor^o exn̄is frutū teo meritati mee renūcto quā habui de p̄olat^o oībz theutonie. Et pie credo: si tales fuisset i p̄mitiā ecclia / q̄n necē erat miracul^o succurrere i f̄delibz: nō pauca p̄ eos op̄s deus egissz signa z p̄digia. ¶ Theol. Recte sent^o qz hodie ad eos q̄ p̄sunt fidelibz nulla ē necitas faciedī miracul^o: s; op^o ē vt iuxta doctrinā p̄ncipis / pastor oues z agnos pascat v̄lta frutuosa / p̄dicationē ḡriosa / z t̄pali b̄sidio. vt eis s̄cē formicē sagacibz insit p̄ sua republica diuina rō cura z memo

ria. S; his modo relictis/ad aliã ppe
 ratã pcedam⁹ fornicariũ.

¶ De: citate morali: z labore bono tri
 plici, q̄ bona fecerit duo cõcilia gñalia
 nro rpe: q̄ impossibil⁹ sit mō gñal⁹ eccie f⁹
 formatio, z de platorũ in his excusatio
 ne/z victorũ dissimulatõe. La. vij.

B

Dñũ sil⁹ siue ciuitatẽ pstru
 unt fornicice: quã distinctam
 bitacul⁹ diuersis plantarũ te
 gunt p̄cul. in q̄b; triplex inuẽ mirabi
 lis itoz aialitũ opatio. Nã citatẽ quã
 dã sibi p̄struũt. bitacula varia sibi edi
 ficat. z talia tegũt f̄ estũ z pluuiãz di
 uersis platorũ p̄cul. In q̄b; opatiõib;
 nullũ sue spẽi bñt mgrm/ sed deũ tim⁹
 mō: c⁹ instincẽ i taliũ p̄struatiõẽ siml⁹
 regunt z reformatõẽ. Typi aut⁹ i his
 gerũt ppe eoz q̄ ad gñalia p̄tinẽt cõci
 lia: platorũ p̄cipue. Hi em̄ ciuitatẽ mi
 litãt⁹ eccie suis in edificijs q̄ntũ sua i⁹
 est/ vbi ruinã patit/ deberẽt reforma
 re: hoies diuersi mōis deo ibi obsequẽ
 di cõstruere: vt ab estu victorũ/a gelici
 dñs inimicorũ defedere z p̄tegere: z se
 se h̄bo z eximõ h̄ie rãt/ vt in his a spũ
 diuino mererent⁹ p̄ncipalr dirigi. Ita
 em̄ hãc ciuitatẽ vidit Iohs descēden
 tẽ de celo: z i codẽ oriri p̄mit⁹. Uidi i
 q̄t citatẽz sc̄tãm hierl̄m nouã/ descen
 dẽtẽz de celo/a deo paratã/ sic sp̄sam
 ornãtã viro suo. S; heu hodie res h̄
 sa est i p̄riũ. nã portio ei⁹ portio status
 ecclesiãstici magna in pte dep̄mit⁹ auari
 cia/ supbia: z vitiã nō incõtinẽtia. De
 q̄b; p̄s. lamẽtat⁹ di. De⁹ venerũt gen
 tes in hereditatẽ tuã: polluerũt tẽplũ
 sc̄rũ tuũ. In pte h̄o secularitũ a deo v
 biq; rupta s̄t pacis federa/ vt i eis illõ
 p̄be locũ b̄eat. Effusa est p̄rentio sup
 p̄ncipes: z errare eos fecit in inuia/ z
 nō in via. Et itẽz diẽ de ciuitum mali
 tia atq; imprecat⁹. Precipita dñe: diui
 de linguas eoz. qm̄ vidi iniquitatẽ z p̄

dictõez in citate die ac nocte. Et r̄ũda
 bit eã sup muros ei⁹ iniquas: z labor i
 medio ei⁹ z i iusticia: z non defecit de
 plateis vsura z dolus. De religiõis af
 vinea c⁹ radices dei plãtauit fili⁹: q̄ oli
 i pleuit terrã: opuit mōtes vmbra ei⁹ /
 z arbutta ei⁹ cedros dei: q̄ in sup exten
 dit palmĩtes suos vsq; ad mare: z vs
 q; ad flumẽ ppagines ei⁹ sic alibi dic.
 Destruisti macerĩã ei⁹: z vindemiat
 eã oēs q̄ p̄gradũnt viã. er̄m̄iauit eã
 aper de silua: z h̄is fera depast⁹ eã.
 ¶ Piger. Tpe nro q̄ Lõstãniẽse gñale
 celebrabat⁹ p̄aliũ/ q̄ntũ memoroz/ de
 formatõẽ ml̄tũ tractabat i codẽ singu
 loz statũ citatẽ eccie. z letat⁹ sum p
 r̄ũ in his q̄ dicta sũt mihi. qz in corde
 dixi. In domũ dñi ler̄ãtes ibim⁹: in c⁹
 atrijs vix stabãt pedes nr̄i p̄ deforma
 tiõis malicia. S; frustrati sum⁹ a de
 si serio nro. aduenit postmodũ h̄ p̄s
 Basilicẽ p̄ aliũ: qd̄ pene in oim bul
 laz suãz p̄ferebat exordio reformatio
 nis titulu⁹. Rogauim⁹ in codẽ cõcilio
 p̄ añ dictũ p̄s. q̄r̄tẽ diuinã clemẽtiã
 vt id fieret. Institerãt⁹ ob id disputa
 tio sp̄eal⁹ dicta reformatoij: z vsq; ad
 sex años iã crebro disputatũ est de di
 uersoz statũ reparatõib; nec in effectũ
 vsq; hodie vidim⁹. Scire ḡ multũ cu
 pio: vtz ne de totali reformatiõẽ eccie
 i m̄b̄is z capite aliqũã spem h̄ie pos
 sim⁹: vt iocunde eũ p̄ba canere posse
 mus. In p̄uertẽdo dñs captiuitatẽ s̄p
 on: facti sum⁹ sic p̄solati. z silia. ¶ Tbe.
 Nō oimõ frustra celebrãta fuerũt duo
 ista p̄alia. Nã i p̄mo iueratissimũ sc̄s
 ma eccie qd̄ añã nullis modis mederi
 potuit: diuio regimine ablatũ e⁹. In al
 tero h̄o crudelissima bullãz p̄secutõ
 z eoz ifidelitas: q̄ null tractantib; nec
 fidelitũ gladio sub q̄ ifiniti corruẽt/ ex
 vtrĩq; p̄tib; aufesi poruẽt⁹ xpi ḡraz
 pene totalr auersã s̄t: mitigãta ad m⁹

areq̄ sopita plurimū. De totali at̄ quā
 depingis reformatiōe ecclē ad p̄ns / r
 ad p̄nq̄ futura tpa nullā penit̄ spem
 hēo. r̄ q̄ volūtas bona i subdit̄ d̄ficir.
 r̄ q̄ illō plaroz malicia ipedit. r̄ etiā
 q̄ illō elect̄ dei q̄ p̄secutiōibz maloz
 p̄bant̄ nō expedit. Et̄m de h̄ accipe in
 arte architectonica. Da em̄ architectū
 q̄tūcūq̄ artificiosum: si is marīa con-
 grua lignis v̄ lapidibz caruerit / nūq̄
 domū p̄struet. Da rursus ligna vel la-
 pides in marīa etiā nobilit̄: si domifica-
 torē nō habueris: domo idonea r̄ ha-
 bitatiōibz sp̄ careb. Si p̄terea domus
 aliq̄ amicis tuis accommoda nō fuerit:
 r̄ edificata fortassis eis obfuerit: cur
 ea prudēs p̄strueres? Hec tria cum re-
 formatiōi totali ecclē applicab. q̄ ip̄s
 stibilia sit ip̄e mētalibz o. ulis videbis.
 Ue de reformatiōe p̄ticulari in ciuitate
 ecclē possibilē in mlt̄ statibz r̄ reli-
 giōibz / nō dubito q̄n casdē dietim itro-
 duci videm̄ in quibusdā monasterijs
 r̄ p̄cētibz: s̄ cū quāta difficultate no-
 ueritissim̄. Si em̄ p̄sente gn̄ali cōci-
 lio in Basilea in annis sex nec vnum
 q̄dē fragilis sexus monasterij / coopā-
 te etiā seclari cōsulatu reformari potu-
 it: p̄ q̄rūdā inhibitiōem vitā multuo-
 la r̄ eisdē a h̄tē seuitiā: q̄d q̄so speran-
 dū est de viroz nobilitū vel l̄tatoz col-
 legijs: q̄ ruinas r̄ deformitates suas
 in sp̄ualibz ex̄ntes domibz: non mō ar-
 mis chalybeis / s̄ ē q̄ defiora s̄ p̄bali-
 bus r̄ lignis p̄nt̄ defedere. ¶ Piger.
 Puro plaroz malicia totī mali cā est
 in subdit̄. Si em̄ pastores boni cēt /
 ad mox eorū dē vestigia greges veni-
 r̄t. ¶ Theol. Parti h̄ / s̄ nō in toto er-
 ras. In grege em̄ pecudū fortassis ita
 est vt offer: s̄ in cetu hoim q̄ libertate
 ponunt̄ ai nō sic. v̄ p̄ tū ē vt b. Greḡ.
 doc̄ an ceteritas: q̄ nemo āplī nocet i
 dōi ecclē q̄ is q̄ in dignitate v̄ q̄du or-

dis p̄stitur̄ / suis facinoribz plebē scā
 dalizat. Et dū pastor p̄brupta ḡdit̄ /
 grex in p̄cipitiū labit̄: dūq̄ caput egro-
 tat cetera mēbra lāguēt. Nō sic at̄ i h̄bitō-
 tis imitatiōis facilitas a virtutibz pla-
 toz capit̄: sic viceversa ab eis dē ex̄m vi-
 cū discit̄. q̄ peccare facilī est mltitudi-
 q̄ bñfacere. Virt̄ (inq̄t phus) ē circa
 difficile in nō habituat̄ r̄ iusēt̄ itelli-
 ge. Et lata ē r̄ spactiosa via q̄ ducit ad
 p̄ditōez: arcta h̄o r̄ stricta ē q̄ ducit ad
 vitā. Primā em̄ viā egrediunt̄ pl̄imi:
 secūdā h̄o pauca. q̄ regnuz celoz vim
 patit̄: r̄ violētū rapit̄ illō. Mala ḡ cō-
 sequētā formas in morali marīa. Ex at̄
 boni pastozis vestigia seq̄ sepe abnuat
 p̄plus / mltis ex̄m̄is n̄o factis tpe do-
 cere possum. Vidim̄ nāq̄ legatū sed̄
 apostolice cardinalē virū omni san-
 citate p̄ditum dominū Nycholaū
 sancte crucis / legatum in Francia: p̄
 fessione r̄ vita semper carthusiensis or-
 dinis: plarum certe quasi ordinariū
 de iure cōmuni super terras legatiōis
 sue officio cōmissas. hic quātū p̄feco-
 rit̄ i eisdē p̄tibz scūt̄ mlti. In reforma-
 tiōis em̄ marīa nōnulli sibi resistentes
 in faciem appellat̄. mlti alij mltis /
 alij vero callidis modis alijs sibi non
 obediuerūt. Habuim̄ in Germania
 in annis pl̄imis a sumo p̄r̄fice tras-
 missum legatum dñm Julianum car-
 dinalē: cuī vite sc̄rissime virtutibz q̄-
 tū in me noscit̄ h̄iana fragilitas / nul-
 lū vnq̄ plarū parē illi agnouisse puto:
 qui in reformatiōis sc̄to ope quātū pre-
 pedir̄ / r̄ quotiens p̄secutiōne passus
 sit / om̄es vidim̄ q̄ virum istū agnouit̄
 mus. Nō min̄ em̄ curabant̄ ex̄m̄a
 r̄ p̄cepta a mlt̄ / q̄ si ea tuliss̄z semi ifa-
 mis plar̄ alī. Scio p̄terea vnū ordi-
 nē in m̄dicariū ordico / cui deo iā añ
 decētiū p̄vidit̄ de duobz bonis r̄ h̄n̄
 uolētissimis capitibz: quoz vn̄ gn̄a
 b̄ iij

His magis est totius sui ordinis; alio modo pro
 vincia una grande habet regere. Alterque
 zelator est reformationis tam validus; ut
 se pro ea et pro suo grege non semel ad res-
 stentres sibi seculares mortis periculum sub-
 icerit; et tamen uterque modicum profecit in sub-
 ditis, paucos enim conventus reformare
 potuerunt; quibus velle adiacebat de oibus
 sed propter inobedientiam materiam proficere neque-
 verunt. ¶ Piger. Ego in talium platorum
 officio magnum esse periculum puto; et scire
 velle; an in statu salutis cum tanta rebel-
 lione subditorum esse valerem. ¶ Theo. non
 solum istos sed pastores omnes alios in per-
 iculo constitutos esse docet b. Bugge in regula.
 ubi dicit ad subditos. Prelati seu populi
 sibi miseremini; qui inter vos quanto in loco
 maior; tanto in periculo maior; et salus. In
 statu tamen perditionis non sunt; si in quantum in se
 est istarum optime (iuxta doctrinam apostoli)
 arguunt; obsecrant et increpant in patria o-
 et doctrina. ne a se peior fiat scissura; dis-
 simulare oportet nonnunquam subditorum vitia
 minorum; ubi ex correptione probabiliter ma-
 la advenirent maiora. sic perit chirurgi-
 cus morbum in corpore infirmi aliquando reli-
 quit minus nocivum; ne eundem curando defi-
 orum vulnere preteriret in cecum. Sic primus
 israel rex rebelles sibi non dum firmat in
 regno spiritu bono docere; que vices saul
 adhuc habuit; non correxit. maiore enim
 multitudine sibi obediere; tamen quodam filij
 belial dixerunt. j. Reg. x. Non saluam nos
 possit iste; et desperavit eum; et non attule-
 runt ei munera. Ille vero dissimulabat se
 audire. cum eo tamen abiit pro exercitu; quibus
 tetigerat de corde. ut ibidem promittit.

Dari non timore rebellium vel furcibus mul-
 titudinis peritum principum rex Darii potest
 rursus invitare promittit Danieli in lacu
 leonum pericere. quod si non fecisset; vita regis
 fuisset in periculo; nec liberatus fuisset da-
 niel. ut habet Dani. vi. Sic marathias dei
 sacerdos et pastor israeliticus populi videlicet

tyrannidem deformate templum dei cultum
 et populum; de terra loca secessit; quibus co-
 gregata est ad eum synagoga bonorum et for-
 tis virorum. pro quibus reformavit precepta pro
 viribus. j. Mach. ij. et iudas machabeus
 sumus sacerdos; et pro eum ionathas ff et
 licet eum aiosilim; tamen alchim; quod per ba-
 chidem antiochi capitaneum est intrusus ad
 summum sacerdotium; fretum potentia seculari/
 seuitia et deformatis reperiunt Hieroso-
 lymitis et populi procurare totis viribus; diu
 sustinere coacti fuerunt. ibi. vij. et viij. c.
 et ij. mach. x. Sicque Dnias devotissi-
 mus dei sumus sacerdos; in illa mala pro
 symone et menelaui sue generis deforma-
 matos emulos passus est. mach. 3. et se.
 ¶ Que sint profectiois vires; et quantum peccata
 religiosam medicinam studentes corporum/
 aiarum neglecto studio. Cap. vij.

In suis domibus vias secretas et
 occultas fabricant; quibus factis oc-
 culte sepe inbiant. Ecce tria
 moralia notanda iterum. Nam vias in domi-
 bus secretas fabricant; que semite dicuntur et
 methodi quibus breviter aliquando ad termi-
 num duunt. tales etiam faciunt occultas; et
 easdem sepe inbiant. Per que omnia vias arri-
 pere prope ad creatoris docet in for-
 micis naturalibus et spiritualibus creata dei
 sapia. Ute i. g. recte itinera prout sunt/
 a viarum semita declinantes. unde eadem sic
 sua det sapia pro Salomone puer. i. iij.
 Dirige semitam pedibus tuis; et omnes vias
 tue stabilient. Ne declines ad dextram;
 nec ad sinistram. Buerte pedem tuum a ma-
 lo. vias enim que a dextris sunt novit dominus
 puerse. pro sicut que a sinistris sunt. Ipe autem
 rectos faciet cursus tuos; itinera autem
 tua in pace producet. Ute autem recte et abs-
 condite sunt modi divina preplandit; et su-
 perogationis opera deo obsequandi fideliter
 quales habet arripuerunt de quibus veritas ait
 Luc. x. Confiteor tibi pater celi et terre; quod
 abscondisti a sapientibus et prudentibus

⁊ reuelata ea puulis, de q̄ Job. 4. dicit
 Ad me dicitū ē. ſobū abſconditū: q̄ ſi fur
 tiue ſuſcepit auris mea venas ſuſurrū
 ei⁹. Bialis autē hō nō p̄cipit ea q̄ ſpūs
 dei ſūt. ſtulticia em̄ illi: ⁊ nō pōt intel
 ligere. qz ſpūaliter examinā. Uias non
 occultas ⁊ rectas hō tūc inbitat: qm̄ ſu
 perogatois opa ſecreta p̄tēplatoe exa
 minat: ⁊ talia ope exēq̄ p̄ virib⁹ discre
 te attentat. Tales vias incedere debe
 rit p̄tēplatiue vite vicz q̄dam viri reli
 gioſes approbatas p̄feſſi: ob p̄curādūz
 fructū aiaz reptas. Altr̄ ep̄: ⁊ q̄ ex offi
 cio h̄nt p̄dicare ſobū dei. qz ad t̄ſes oēs
 ſpectat p̄cipue: q̄ p̄ ſecretū p̄tēplatio
 nis hauerūt alijs ſobō vel ſepro trade
 re. An̄ b. Greg. in d̄ cura paſto. iubet
 p̄latū ⁊ p̄dicatozē p̄ cūctis eē in p̄tem
 p̄tatoe ſuſpēſūz. ¶ Piger. Quid ergo
 erit: v̄ q̄le dabit iudiciū de q̄buſdā re
 ligioſis: nō ſolū dico de poſſeſſionat⁹/
 ſ; etiā medicat⁹: q̄ ab ecclia p̄ aiab⁹ cu
 rādis dati ſunt paſtozib⁹ ecclie in ſubſt
 diū: ⁊ t̄ in nulla vniuerſitate i medi
 cina ſūuati: nec aliūde app̄me vel p̄
 funde i eadē arte eruditi: paſſim ſe de
 medicādis vel ſubleuādīs egroz⁹ cor
 p̄ib⁹ intromittūt: viā p̄tēplatois q̄ icel
 ſerūt p̄tes eoz⁹ relinq̄ntes: Quid piū
 de n̄ris in alemania ep̄is: q̄ tanto one
 re caſtoz⁹/citātū/militū/ ⁊ ſiliuz t̄pa
 lū negocioz⁹ tumultib⁹ ſūt circūdati/
 vt reſpirare vix valeāt: ⁊ q̄ oīno ſpūm
 p̄tēplatois ⁊ curā aie in ſe ⁊ p̄ris vi
 dent penitē extingnere. Quid demuz
 de plebanis ⁊ p̄lat⁹ iſeriorib⁹: q̄ ad vi
 am vite p̄tēplatiue / etiā ſi alō ſine ſūi
 bus pctis ſūt / rariffime v̄ nūq̄ ſe ad
 inbitandū ponūt: q̄nimo alijs talia fa
 cēt p̄bibēt. ¶ Theo. P̄imi certe q̄ ita
 ſob⁹ noz⁹ (traſco em̄ nūc d̄ duob⁹ reſo
 q̄) m̄ltiplici pcti cathena ſe p̄ſtrigūt.
 q̄ toxicū mortis m̄ltis ſepe p̄pināt. Ir
 regularitatē pena ſeſe ſic illaq̄ant: ana
 themat⁹ eccliaſtici cām nō v̄r ac: p̄iūm
 ſuoz⁹ intētiōez ſctām caſſant: ⁊ m̄ltos
 diſcretos viros ac t̄ne ſcādaliſzāt. Ec
 ce q̄nq̄ mala. P̄imū in q̄z toxicū mor
 tis m̄lt⁹ ſepe p̄pināt. qz dū putāt mor
 bo p̄bet antidotū: in exp̄tī applicāt for
 taſſis id qd̄ p̄tūc ē venenū. Mouet id
 circo mūdi p̄huſ in. v. ethicoz⁹ q̄ſtionē
 An̄ facili⁹ ſit eē iuſtū iudicē: v̄ bonum
 medicū. Hāc q̄ſtionē cū me p̄tē i vni
 uerſitate Colonienſi q̄d̄libetari⁹ def̄m̄
 nādā tradidiff⁹ cuidā magno i medi
 cis doctori: iſte diſſicultates m̄ltas me
 dicie art⁹ adduxit: ⁊ inſ̄ cetera mihi me
 morabile ſobū prulit: quō Arnoldus
 de noua villa oli medicoz⁹ ſūm⁹ calcu
 laſſer⁹ hūano ḡne eē poſſe iſſirmitates
 diſſicatas duo milia centū ⁊. xxiiij. in q̄
 varietate q̄d̄m̄ id qd̄ v̄nā iſſirmitatē
 fugat / aliā illico adducit ⁊ iuuat: ⁊
 qd̄ v̄nā morbū curat / aliūm intoxicat.
 Quo audito alienis hoib⁹ medicinalia
 indiuidualia ſuadere horruit: in exp̄tis
 medic⁹ min⁹ credidi. ſi exp̄tī aliq̄n̄ er
 rātes clemētī iudicant. Secundū ma
 gnū ē irregularitatē ⁊ ſequūtur piculum. 2
 Quis em̄ in tāta varietate morboz⁹
 nil omittit de p̄tēplatois i noſcēdo mor
 bū ſpecificē ⁊ q̄dualit̄ i vidēdo t̄p̄s t̄do
 necū i celo ſubtilit̄ / ⁊ i eligēdo medicie
 necaria artificialit̄. Scio q̄ndam ma
 gnū in medicina cuiuſdā vniuerſitatē
 q̄d̄natū doctorē: q̄ regi Romanoz⁹ ⁊
 alioz⁹ illuſtrū viroz⁹ p̄biſc⁹ ſepe lau
 dabiliter extitit. Hic publice in ſerio au
 debat dicere: ſcire ſart⁹ p̄habilr̄ multos
 ſe iſterfeciffē egroz⁹. ⁊ q̄ dū ſciſcitaret
 cā. R̄ndit. q̄n̄ in exp̄tī p̄tice de ſebolis
 ⁊ libris p̄mū veni / neſc⁹ de m̄lt⁹ q̄ me
 poſtmodū docuit exp̄tīa. vidi quō p̄t
 es neci tradit̄ ex ignorātia / q̄s ex iſtē
 tiōe curare q̄rebā. Lām etiā anathēa
 tis iſti neq̄q̄ vitāt. qz ea iſtētiōe p̄ia m̄
 ecclia audire leges ⁊ p̄biſcā ſub late ex
 b v

edificatiōis sententiā inbibuit ad curam
aiarū obligatis / religios / z clericis: vt
tales scitis studijs z sacre scripture li-
bris quoz est iperscrutabilis fm Au-
gust. pfunditas aim darēt indefessuz.
vt in rub. ne cleri. vel mōachi negocijs
secularibz se immisceat tituli ipi^o pō-
dus docet z snia. Et ibidē sup specula
pbibitiōis supfate notā z causam assi-
gnat Honorius in hec verba. Theolo-
gie inqt studiuz cupimus ampliari: vt
dilataro sui rētorij loco funiculos suos
faciat lōgiores: vt sic fides catholica tu-
tior fiat: scz circūcincta muro inexpu-
gnabili bellatoz / quibz resistere vale-
at ascendenti bz ex aduerso. Predicti i
sup religios / z etiā si seculares sint cle-
rici patrū suoz intētionem q̄rū in eis
est frustrat: quoz pncipalis erat inten-
tio z studiū pncipū: animabz puidet /
non mederi morituris corpibz: q̄bz ple-
rūqz plus ad spūm coopat egrotatio
q̄z medicinalis valeat opatio. Lū inqt
Bpls infirmoz tunc fortior sum. Et q̄
dā scōz patrū rñdit infirmo frī curaz
poscēt corpis. Rem ait virtutibz tuis
necessariā amoueri desideras. Merito
aūt hī de quibz loquimur derident
a viris bonis z prudentibz: quos ideo
scandalifant: quia ad tractādū celestia
z ad curādū spūs nobilissimos vidēt
ex auaricia vel ex bñana laude vrinas
amplecti hōim z eoz sterora. Un̄ ta-
les abusus vidētes hī religiosi boni q̄s
zel^o dom^o dñi comedit religionē totū
lamētant velut destructā Hierusalem
olim ppheta. Hieremias threnon. 4.
Quō inqt obscuratū est aurū: mutat^o
est color optim^o: dispersi sūt lapides sā-
ctuarij in capite oim plateaz. Qui vel
cebanē voluptuose infierūt i vjs: q̄ nu-
triebant i croceis āplexati sūt sterora.
¶ Vitupafiners ocūz: z cōmendat la-
bor triplex. Et de q̄rūdā hōim bonoz

stupēdis corporalibz exercitijs. La. ix.
Bm mares q̄s femine in for-
micis ad labores egrediunt^r
vniuerse p turmas. Docēt i
hoc vitare iners ocūz z desi-
diā / q̄bz fomenta vicijs pstant. Labor
cū corpe^o seu mēbroz fiat exercitijs: si-
ue in alia castigatiōe corpis: siue i alijs
vite actiue medijs: vbi q̄s mēris ptem-
platiōi / vel libroz studio se nō dederit
fm cōmunē legē tā necari^o est oibz / vt
sine eo null^o rite ad vitā theologiam
migrē possit. Un̄ dic b. Greg. li. 6. mo-
ra. tractās illud Exodi. 19. Laue inqt
de^o p Moysen ad p̄lm / ne ascēdat in
mōtē: nec tāgatis fines Israel. ois q̄ re-
tigerit mōtē / morte moriet. man^o nō tā-
gēt cū: s; lapidibz oppmet: aut p̄odiet
iaculis. siue tumētuz fuerit / siue bō nō
viuet. Popul^o aūt a mōte pbibet cum
lex a deo accepit: vt vicz q̄ infirmis ad
huc mētibz frena desiderāt / p̄siderare
sublimia nō p̄sumāt. Un̄ recē dī. Si
bestia tetigerit montē / lapidabit. Be-
stia etē mōtē tāgit / cū mēs irronabi-
libz desiderijs subdita / ad p̄tēplatiōis
alta se erigit. S; lapidibz p̄cutit: q̄ sū-
ma nō sustinēs / ipis supni pōderet / iet-
bus necat. Qui ḡ culmē p̄fectiōis app̄-
hēdere nitunt^r: cū p̄tēplatiōis arcē te-
nere desiderant / pus se in cāpo opis p̄-
exercitiū pbēt: vt sollicitē sciat si nulla
mala p̄rimis irrogāt: si irrogata a p̄-
timis eq̄nimitē portāt: si abiect^r bonis
tpalibz neq̄q̄ mēs leticia soluat: si sub-
tract^r nō nimio merore saucia. ¶ Pi-
ger. Prout ex verb tuis sentio triplicē
cōmēdas laborē. Unū q̄ ad modū me-
chanici opis exercet manibz vlpeditb.
Aliū q̄ corp^o vigilijs / ieiunijs / abstine-
tijs / alitjs domat z silitb. Postremo
cū q̄ licite conuersando inē hoies quis
aim refrenat p̄tra frā / odiū / amorem /
tristitiā / letitiā / delectationē / z aduer-

sus passiones siles. Querit igit quis
 bono labor est melior: ¶ Theol. Quā
 tū ex natura opis bonitatis gradū ha
 bēt / eo ordine quo audisti minoris eti
 am meriti esse videt ceteris paribz: z mi
 noris difficultatis p̄mus q̄ secundus: z
 idē q̄ vltim⁹. Lūi aut̄ oēs / vel eoz ali
 qui magis sunt necessarij ad p̄fectio
 nem acq̄rendā attende quisqz in sua le
 gat conscia. Sicut em̄ magis opz pau
 perū dīrari laboribz manūū q̄ p̄dīloso
 p̄bri apud Brūstolē: ita apud L̄bri
 imitātes doctrinā plus vrgēt multos
 arte vti mechanicā p̄ victu habendo /
 q̄ opus s̄t f̄m exercitiū q̄ corpus atte
 rit. Ad vltimū tamē gradū quo medi
 ante passiones vincunt / z ad mediūz
 deducunt in aīa p̄ occasiones habitas
 in exterioribz oīs imp̄fectus tenet̄ tenē
 dere. vt audisti in auctoritate b̄i Bre
 gorij. quia in eisdem cōsistūt virtutes
 actiue necessarie. Sine p̄mo aut̄ z secū
 do laborādī genere quidā satis tranq̄l
 li esse possunt p̄ loco z tempe / z iuxta
 dispoite complexiōis sue / vel consue
 tudinis acq̄siste naturā z virtutem.
 Tales em̄ duo ḡdus nō s̄rutes sunt /
 salte p̄ncipales: s̄ virtutes eis mediā
 tibz acq̄iri p̄nt in edomatione corp̄is
 ad sp̄m. Qualiter aut̄ assumēda sunt
 talia / z in q̄nto vide de hoc collationē
 abbatis moysi secundam: in qua Calo
 sianus facundissimus illud docet ele
 ganter. ¶ Piger. Sepe mirat̄ sū:
 cur in nostris partibz non modo sicut
 olim rep̄ant̄ viri q̄ corpus ieiunij z
 abstinet̄ijs aggressi audeāt / flagellis /
 z duris alijs exercitijs: sicuti fecisse le
 gunt̄ sanctorū canonizatorū mulei z pa
 tres in egypto z in scythia de quibz vi
 x̄p̄i amor z charitas dilectioqz / que vt
 Quāuis modo nō tam crebro sic olim
 rep̄antur de quibz refert̄: tamē multi
 sunt adhuc deuoti tales de quibz in se
 quētibz statim audies. Tēz p̄us volo
 noueris: q̄ ex q̄nqz vel sex causis eue
 nire potest / cur aliq̄ tam graua exerci
 tia hīc nō valent. Ex dispositione vitz
 acris. ex p̄plexiōe corp̄is. ex zelo p̄fectio
 nis. ex habitu iuuetutis. ex fictiōe hypo
 crisis. z ex sp̄alibz donis. Ver̄ em̄ si in
 regiōe aliqua est multū calidus / dīge
 stionē vt inq̄unt p̄b̄fici impedit: ad ex
 teriora euocat: z abstinet̄iores facit ho
 mines ex p̄sequenti. z ex aduerso frigidā
 regio poros p̄stringit corp̄is: z calozē
 exinde p̄ anti paritissimū augere p̄t in
 stomacho. Unde p̄uenit: q̄ in n̄ris p̄ri
 bus frigidis viri qdā h̄emali tpe pl⁹
 comedūt q̄ estiuo tpe. Nō ḡ mirū: si in
 regionibz calidis hoīes ieiunāt facili⁹.
 Eōplexio etiā corp̄is aliq̄z h̄z: vt i nas
 tura frigidis liq̄t / flegmaticis / v̄l me
 lancholicis / abtā modicus sumit̄ a q̄
 busdā z raro adeo / vt in p̄pariōe ad ali
 os eis abstinet̄ia videat̄ ad eē miracu
 losa. Patz etiā h̄ in q̄busdāz femis / z
 in viris frigidis / in ranis z sp̄ctibz: i
 mo in p̄fectis aīalibz / vt in v̄s: q̄ ml⁹
 ris mētibz in h̄eme nullū penit⁹ cibuz
 sumūt i locz siluestribz v̄l abditz. Zel⁹
 p̄terea p̄fectiōis ad obsequiū deo acri
 ter / ad satisfaciēdum p̄ p̄ctis virilif / z
 ad adberēdum deo pacato z edomito
 corpe p̄les ita stimulat: vt ex amorz ma
 gnitudine excessū i exercitijs tātū faciāt
 q̄lis videt̄ rept̄id̄is īpossibilē. Videm⁹ h̄
 apte in philocap̄z erga femias amore
 ceco z venereo: ex q̄ qdā tota h̄eme sp̄
 nudis incedūt cap̄itibz: alij vestimētis
 carent necessarijs: alij bastiludijz leta
 lit̄ impingūt mutuoz alij vigilāt in h̄ia
 niter: z ita de reliquis: que oīa vincit
 amor cecus z leuiora facit. Cur autēz
 x̄p̄i amor z charitas dilectioqz / que vt
 Laticoz. 8. dī. v. lut mors fortz ē: his
 maiora n̄ possz facer̄: Hū⁹ isup iuue
 turz ardua nouit efficere. puta si quis

affuet^o est pene a cunabul^o modicū vi
 ctū z amictū b̄ic̄isic̄ vidim^o paupes in
 villagijs: vestib^o tā p̄t̄ari modicis in
 bycine: vt si easdē delicate nutritus de
 ferret tūmō ob amorē det̄: sc̄tus eē vi
 derez. Fictio em̄ hypocrisis nō minora
 nouit luere p̄ laude vana: vel ex auari
 cia. H̄ac ob eam trutanni q̄dā z mēdi
 ci glaciali tpe nudī sedent in niuib^o: vt
 ad p̄passionē moueāt d̄uites: z ad si
 bi subueniēdū in pecunijs. **Pu^o** ei cer
 tis herb^o v̄l seminib^o coz p^o fricauerūt:
 z ligatur^o artificialib^o sanguinē p̄strin
 gerūt: vel poros corpis alijs remedijs
 obrauerūt. **Sz** z in sc̄tis hoib^o sepe
 ḡuia exercitia repiunt ex sp̄calib^o d̄cis.
Sic māifestū ē z fuit i brō p̄ie n̄fo Do
 minico: q̄ i humo ec̄cie crebro noctes se
 re duxit insones. q̄lia exercitia fr̄ib^o su
 is ihibuit: nō vt eis talia nō faueret: sz
 qz donū illud nouit sp̄ale / z ifirmis
 alijs fr̄ib^o nō esse cōicariū a deo. **¶ Pi
 ger.** Pores ne p̄ferre in mediū aliq̄s
 diuina clemētia n̄ris dicto frigidis in
 qb^o iuxta xp̄i s̄bū z apl̄i cbaritas mul
 toz s̄frigit donis talib^o laborz corpa
 liū seu exercitioz de qb^o loq̄mur dora
 tos: **¶ Theol.** possum m̄kripl̄r. **Uidi** i
 Italia tpe q̄ fui iunior / in p̄uēru elugie
 s̄i p̄pe Clemenias n̄ri ord̄is p̄ore fr̄atrē
 Paulū de v̄: be vesti nō dico hoīem / sz
 vix homūtiōez corpe / sz ḡigātū i p̄di
 ctis exercitijs. Nā pu^o corpe / statura
 pusill^o / z obesus erat tot^o carnib^o ratq̄
 mēbra ei^o vix berebāt ossib^o: artū tā ala
 cer z expedit^o ato fuit z virib^o / vt s̄. **Sz**
 in ordine nō nouerī. Jeituniū regulare
 qd̄ durat p̄pe annū dimidiū / psolue
 bat itegre. Carnes nō edebat etiā d̄bi
 lis. die ac nocte seq̄bat choruz assidue.
In q̄dragesimali tpe pene p̄dicās q̄ri
 die: z occupat^o i p̄fessōm audiētia assi
 due. nō dicā vino liphato / sz aq̄ vina
 ta vino modicissime vtebat. q̄n nō pu

rā recepit aquā. p̄icrātia a q̄ sept^o abst
 nebat / tā curiose a se p̄p̄is z d̄st̄antib^o
 diuidebat fr̄ib^o ac minutati occl̄te mo
 lebat inf̄ man^o / ne notaret a circūsedē
 rib^o de abstinentia: vt nisi curiosus ex
 plorator vix parsimōiā possz aduertē
 vestit^o. **Dure** nocte facebat. vigilijs m̄
 tis istit̄ebat: z oziōib^o deuot^o sedulo i
 cūbebat. Nemo in cho: o z carū alacri
 oz: in labore manū null^o p̄ cōitate sol
 licitior: nec in sedādis fr̄atrū t̄tatiōi
 bus efficacior. **Et** ne tēpus sibi trāstrz
 incassum q̄n audiētie p̄fessionū / p̄dica
 tiōi / oziōi / vel scripture non vacabat:
 statim coq̄nā p̄fertim p^o p̄ndū intrā
 uit: z cocū ad disponēdū z laborādūz
 p̄ futura fr̄atrū refectōe iauabat: sole
 licite in mūdando nūc p̄isa / nūc oleraz
 nūc vero coopando ad silia p̄p̄is ma
 nib^o. lapidco tabularū totā ec̄ciam vel
 refectoriū (q̄z vtrūq̄z nō minime ē la
 titudinē) strauit z ornabat. **Et** qz scri
 ptor multū artificialis extitit: choz ca
 dē arte libris valde notabilib^o d̄iq̄z p
 uidit. **Et** nō obstātib^o p̄dictis oib^o: in
 his vsq̄z ad annū sue etat^o p̄seueravit
 citat octogestmū in regulari obseruā
 tia. quā tuebāt p̄ virib^o. tādē at p̄nti vi
 ta funct^o est. **Uidi** ibidē n̄ri ord̄inis in
 codē p̄uēru p̄icm / put ondebāt sui ca
 nities capit^o septuagenariū: nūq̄ byc
 mali tpe / nec die nec nocte q̄cūq̄z coop
 torio vrētē in capit^o. nudis icēdētē pes
 dib^o p̄t̄icabst̄inētia c̄bi pur tradit re
 glar^o obf̄uātia dura: z tū i his tāta p̄
 ditū leticia / vt alijs fr̄ib^o p̄ ceteris ho
 nestū cōmunitē p̄curaret solatiū licitis
 loco z tēpe. **Nouī** in n̄ra prouincia de
 Nūrebergen. p̄uēru fr̄em aliū: q̄ in sui
 nouitiat^o tpe a demōe / q̄ i dolore virt
 p̄noscebat t̄tatiōes susticbat ac r̄rie.
Sep̄s sic ei p̄cebat dādo p̄ tabulā pa
 ctis osculū i ec̄cie dicere alicui sibi note
 puelle: fuit em̄ p̄us nor^o a m̄tis z nō

tus in citate. q̄so porē in porta adeas: r̄int mē dicatū ordines. **Cap. x.**
 s̄oq; dicas / q̄ tibi m̄monitū p̄misse
 rim: r̄ me postules iuridice. **Septis**
 aio firmē. posuit in choro ex̄ns / port
 scapulare r̄ cappā tradere: r̄ pecciam
 recedēdo statim de ordine fugere. **Sz**
 vicit in corpi gr̄a. p̄fessus est effi: r̄ in
 puentus **Basilien.** reformatōe post
 modū effect: p̄curator gr̄iosus. **Nā** oc
 culte vsus ē exercitior inuisis n̄sis tē
 p̄barmis. habuit ciliciū: nō q̄le por
 tar̄ p̄ies carthuse / s̄z p̄textū tm̄ ex eq̄
 roz grossissimis crinibz r̄ nodis. vsus
 ē flagello stimulis r̄ calcaribz eq̄z silis
 bus. **Torquē** ferreā cū appēssis de eadē
 minera capanellaz nodis clam more
 nobilitū collo detulit. **lorica** ferrea r̄ a
 lijs miris ad domādā carnem in istis
 vtebat. **Crucē** hēbat in s̄ropodio ma
 gnā r̄ lignēā r̄ absconditā sup̄ q̄ tacuit:
 nec vllis sub capite vtebatur plumis.
Itē charitatē p̄rimi: q̄ feruebat i p̄o
 ctoreb̄ pulchri sac̄dot̄z r̄ iuuentis / co
 dibuit dicta exercitatio v̄l p̄curatiōis
 officii: q̄d in dicto p̄uēru est gr̄iosissimū
 q̄n diebz fastiuis circūiret p̄dicando p̄
 villagia dei verbū: r̄ p̄lm̄ informādo
 cōsilijs salubribz. **Uex** q̄ in genio fuit
 subtilissim⁹: iō est postmodū missus i
Vienna ad gr̄ale studiū: vbi annū vi
 te habēs. p̄pe tricesimū / aia sua deo ḡ
 ta assūpta est de corp̄e. **Sileo** de femi
 na reclusa: q̄ p̄pe magūtiā vsa ē lorica
 ferrea. erro. si nō fuit chalybea. **Idē** iu
 uētuz sue tpe fecit **Jobea** b̄ndict⁹: p̄
 modū cuiusm̄ antistes: q̄h **Venerijs** p̄
 uentū n̄m intravit reformatū n̄ri or
 dinis. **Erat** enī euiscdam de maiori
 bus **venerij** fili⁹: quē p̄iarchar⁹ q̄dā ex
 peccabat h̄as eidē collar⁹: q̄ p̄af post
 modū elect⁹ ē in cuiusm̄ ep̄m: aīa tñ p̄
 or fuit **venerijs** i p̄uēru sc̄toz **Jobis** r̄
q̄d mon quō religiosos pl⁹ (pauli.
 v̄erz: q̄ alios: r̄ q̄nta bona i eccia fece

r̄int mē dicatū ordines. **Cap. x.**
Jas suas multū occultas or
 dinate obfuar̄: ne ille q̄ exēit
 reintrare volētes obuiādo p̄
 pediāt. **Tūc** recte r̄ occulte q̄ sint dictū
 ē. viij. p̄etate. s̄. **Sunt** enī modi diui
 na p̄replādi p̄ superrogatiōis opa: q̄lia
 cōit bonis religioz ad fructū aiaz or
 dinat⁹ apte p̄gruūt: q̄les cē debēt de p̄
 dicatoz r̄ minorū ordibz: r̄ sibi silibz.
Tales enī fm̄ ordinatoz eccie i occul
 ris cōtēplatiōibz hauit: itra sua loca r̄
 extra creūdo debēt alijs p̄replata tra
 dere: nec se ip̄edire mutuo / s̄z adiua
 re poti⁹ inuicē dicti duo ordines statu
 ti ad eodē fines. **Uex** sic in repub. for
 micaz r̄ in vijs eaz n̄la exiēs nec in
 trās aliaz ip̄edit in ope / s̄z alia d̄ritora
 aialia ip̄as r̄ vias eaz sepe molunt⁹ d̄
 struct⁹: r̄ ita ad erroz eas ponit. **Sic**
 in reformat⁹ p̄uēru dictoz ordinum
 maiores bestie / demōes vicz talitū vi
 as r̄ opatiōes p̄gruas q̄ntūctiq; recte
 r̄ caute icēdāt p̄pedire vitunt⁹: vt aut
 se p̄turdēt mutuo: aut vt a reformatio
 nis cepte resiliāt p̄posito. **Hac** intēdōe
 sarbanas in exordio talitū ordinū sepe
 visibit r̄ septi⁹ inuisit: v̄l fr̄onibz r̄ ten
 ratiōibz i locz pacificz armis applicat⁹
 ifernalibz saragebat turbare. de q̄bz su
 op̄ ordinū libz m̄ltū r̄ late notāt. **Si**
 curi etiā i inchoatōe monachoz: v̄l po
 ti⁹ i reformatōe talitū p̄ma demōes vi
 ros religiosissimos vexauerū: p̄lm̄: li
 quet i reformatoz cenobitarū p̄niti
 uoz vita **Antony.** s̄. **Basilij** r̄ **sistum.**
Anthoni⁹ enī nō p̄moz mōachoz re
 ligiosozū / s̄z p̄mo reformatoz p̄ fuit.
 q̄ vt p̄restat **Eusebi⁹** in eccia. hist. cer
 tū est: q̄ tpe br̄i **Marci** euangeliste in
 alexādr̄ia vbi p̄sul ex̄titit: v̄triusq; se
 rus si deles d̄i v̄ssim̄ b̄itacta velut mo
 nasteria p̄struxerūt: r̄ vitā monasticā
 i castitate paup̄ate r̄ obediētia / imoi

studio sacraz lraz scē duxerūt. **E**on-
 stat etiā brim Dionysii bti Pauli apli
 discipulm eplaz ad Dymophilū mona-
 chū intitulasse scribēdo. Et si exordiri
 placeret: stat dei filiū i assūpra hu-
 manitate p̄mū vna cū discipul' incho-
 asse mores z vitā: ad q̄rū itar suprac-
 torū ordies s̄ instituti p̄mit°. **L**ertū ē
 em̄ ex serie euāgelicarū in senatu ap̄lorū
 xp̄m p̄ois/petrū sup̄p̄ois/iudā p̄cu-
 ratoris/p̄bilip̄puz q̄dāmō porariū ha-
 buisse officiu. In eis paup̄tas fuit z
 abdicatio oim rez tp̄aliū, teste **P**etro
Mar. xix. p̄ditore de p̄o tbi. **E**cce nos
 reliqm̄us oia. **I**bi castimonia fuit: ob
 quā **J**oannes a nuptijs euocauit. **I**bi
 obia fuit ad xp̄z. **S**tudiu ibi in xp̄i do-
 ctrina nocte fuit z die excellētissimuz:
 dicēte saluatore oim. **D**iscite a me: q̄a
 mitz sū z hūil' corde. **P**redicatiois etz
 exercebat officiu qm̄ misit eos hios ad
 p̄dicādū an̄ faciē suā. **P**ossessio rez tē
 poraliū grād̄s nllā: s̄ paup̄tas affuit
 copiosa. **H**āc ob cām vt opinor demo-
 nis malicia a p̄ncipio medicatū ordi-
 n̄: q̄ p̄libatā xp̄i vitā fuare deberēt: p̄-
 cūctis p̄ se z p̄ q̄sdā de clero sepe vera-
 uit: z hodie p̄e q̄ nō cessat ad extremū
 plusq̄ ceteros ordines: z in locis vbi
 nūc ad vnguē regulas suas obfuāt: q̄
 rū tñ tyrānides s̄ nec xp̄i fidē/nec pe-
 tri nauiculā/ita nec religiōes istas de-
 lere potuit: nec d̄lebit deo pp̄itio i post-
 erū. quē admodū recolēde z scē meo-
 ric mḡ **H**enric° de bassia sacre pagi-
 ne p̄fessor pulchre deducit in lectura
 sua sup **B**ech. **¶** **P**iger. **L**ōstat libros
 iuris diuini z hūani/ z colentibz theo-
 logiā z sanctiōes canōicas: q̄ dictionū
 ordinū frēs i sacra p̄f̄tīm pagina lon-
 ge amplī q̄ secular' cleri doctores la-
 borauerūt. **N**az libros fere inf̄eros e-
Tho. editiderūt z **A**lber. nō soluz i diui-
 na/ s̄ etiaz in phica sc̄ptura. p̄m° z p̄e-
 ct° postillator tot' bibliē **V**ngo card.
 z postreus **P**etrus d̄ palud: medijq̄
 alij fuerūt p̄limi. **S**up sniaz libz **P**e-
 tr° de tharāstia: postmodū papa **J**n-
 nocētī: **D**urād° z mlti sc̄pserūt lamilli-
 me. **S**ymōes de tpe z sc̄ris: q̄ in cōpa-
 tiōe alioz (ut a viris audiuit **I**saillio)
 dicunt aures: sc̄p̄it: z totum passioale
 qd̄ lōbardica historia d̄ de legēdis s̄a-
 ctōz: **J**aco. de voragie. **J**o hes tannē.
 epus sūmā p̄fessor: q̄ sūma lat° p̄sciē-
 tiosos casus rheologicos parit z iuri-
 dicos p̄tinet q̄ **J**ohis sriburgen. q̄ sū-
 ma brcutor z disertior i cisde z **B**ar-
 tholomei d̄ b̄xia. **Q**uis deniqz textū
 qnqz libroz decretaliū: z sūmā iur' p̄-
 mā: nōne **R**aimū d̄ p̄na fort: **S**i-
 leo de oibz textibz p̄bi: quos **H**enric°
Krosbein d̄ greco transulit. **D**e noua
 logica/topica/ z sophistica eiusdē p̄bi
 quā sub p̄p̄edio n̄ solū in qnqz/ s̄ mal-
 t' alijs puis tractatibz clausit **P**e. bis.
 z de innūeris alijs libris z opuscul': q̄
 oia p̄fata p̄posuerūt frēs p̄dicatoz or-
 dis. **P**orro **A**lexā. de bal: q̄ sūmas scri-
 psit maxias: z p̄fūdissias: venerabilis
Bōsuentā: non° **S**cor°. **J**o. richard.
 z alij p̄l̄tū q̄ sup sniaz sc̄pserūt egre-
 gie **A**staran: z **J**o. erdfordeñ. q̄ iurū
 sūmas/ z **N**ychola° d̄ l̄ra sup oēs bi-
 blie libros ad l̄raz: quē null° in h̄ excel-
 sisse videt: q̄ oēs minoz ordies fuerūt:
 q̄s z alios me meli° exp̄mei valeret q̄
 dictū ordinē p̄fessi cēt. ita i alijs ordi-
 nibz excellētes mlti extiterūt. **L**uz q̄ ex-
 dicit' religiōibz tot fruct' p̄dierit ecclē
 z hodie i mult' p̄tibz p̄deāt: z mltos
 suā religiōez p̄f̄illos ab ecclā canonī-
 satos hēant: z hōe p̄f̄at' volūntibz cler-
 ic z p̄lm̄ hēat regere: mirū vnde ap̄d
 q̄sdā odiū tale p̄cedat. **¶** **T**heo. **B** do-
 mōis seuitia origināl' ex abusu iurū
 coinz: z vtrūqz fortassis ex **G**rundā a-
 varicia. **P**ostrema duo qz clerū tāḡp̄

religiosos pñic relinq. vnū credo: q
 si qdā religio abuterent privilegjs: nō
 nocē ordo / s; psoq; deberēt rei. Et certū
 est: illos q; religioes suā mō suāt pfe
 q; ad min^o nō derent: q; tñ in suis pñi
 bus z i inchoatōe ordinū scim^o psecu
 tōib; amarissimis eē veratos. ¶ **Pis.**
 Ergo de demōe an ad huc tales veret
 religiosos eximo vel ondere. ¶ **Theo.**
 Manifeste pandā. Nā a relatōe fidei
 digna didici mgī. Suidōis sacre the
 ologie pffesor; / hoz; Zābarti z ei^o sub
 hoz; / scpro hoz; i Assiaco puicie Frā
 cieni ordiis rformator; / religioe / lris
 z fama ap pbaroz; didici in q; q; post
 q; idē puent^o i assiaco pterito āno fdu
 ce^o fuit ad reformatōis dec^o: spñs ma
 lign^o ffrim officinas cepit patenti inua
 der. fenestras fregit; vrē silia subuertit;
 dolia vinaria dissoluit; chordas cāpa
 ne scidit z eas dē asportauit: combaluz
 qd dntarar de die pulsari solet ad mē
 sis z collatōez / rpe pul sauit nocturno.
 fscq; inq̄tauit solū ifra tridūū frēs; vt
 q; dā fere duceret ad amētā. nā d die
 i domib; puent^o iferiorib; / d nocte ho
 bitanti dormitorio a deo terribilr; vt
 null^o ffrim auderz sol^o p puentū icede
 re. Quid p̄la: vna die inuasit nouitiū in
 etate p̄stitutū vite sue. xxiij. circū an
 noz^o vestes lacerauit in. xij. foramib; /
 vestigia i eis relinqns vngūū q; si cui
 uldā fere siluestr;. Alia die i vigilia sez
 oct. cepit. dicto appuit nouitio in for
 ma carni nigerrimi diecs. nisi bitū or
 dis exuerz die ctia te infictā. q; viso z
 audito / inuenis alta voce adurare ce
 pit demōē in xpi noie. Inuasit tñc de
 mon d nouo nouitiū. d fedit se dē. an q;
 lucta accurrebāt frēs: ex lucta amboz;
 i cella repiētes mēsa / pulpitiū / lectū / z
 fere alia subuersa oia. vñ d bilitatū ad
 fercandū frēs detulerūt ad ignē. q; fa
 cto statū cū de nouo d manib; ffrim cri
 pūci flāmas ignū p̄icit; z p longuz

tractū tps caput ei^o i medio ignis de
 tinuit. deinde nouitiū frēs magno cuz
 labore eripietes / cū in ecciaz ad sumū
 altare detulerūt. vbi ifato eū demōe
 manib; eoz; explodit; z p totū eoz; vi
 olent traxit; z adeo pculsit q̄uit; vt de
 mū flic^o a demone / pene a cūct; ffrib;
 diceret eē mortu^o. Quāobz; oēs ad di
 gentricē z ad scōs plimos p̄ces p de
 fūcto ceperūt f̄dēre; z postreō ad sc̄m
 dñicū f̄currere: ob cui^o reuerētias loc^o
 nouella rformatōe dcorat^o erat: z vbi
 hec patiebat a demōe. Et ecce p̄ iste p̄
 illim^o suoz; memor opz; sup altare subī
 to i forma viri elegantissimi / z i bitū or
 dis appuit. Ff ho q; credebāt mortu^o
 z i ffrim q̄rūdā tacuit manib; / vultu ce
 pit bylare f̄cere: se d medio ffrim erigere
 versus altare vt ibi deū adoraret z sa
 ctū dñicū. Cepitq; currere demon inf
 bec a loco; z dē p diuersas officinas
 dom^o tāto cū strepitu fugiēdo furere
 vt toti^o patrie malleatores ad eē puta
 res. Et qd admiratōe est digni^o: mox
 vt factō diuulimo cōicac^o fuit ff q; pu
 tabat eē d̄funct^o; i ualioez demōis tā
 tā ei diuina h̄t^o valitudine tribuit; vt
 mēbris oib; plena z p̄fecta restituef
 sanitas. Dinabat p̄ca cis dē diebz; de
 mon iste pessim^o voce clamorosa; se n̄
 laten^o a domo ista recessuz; quā dixit
 se lōgo rpe titlo p̄petar; possedisse. sed
 sciētes deo duoti f̄ces / demōē eē men
 dacē z p̄ez mēdacij; cepte reformatōi
 p virib; opaz; dederūt: lz i his alijs ve
 rar otib; a deo q̄uati fuerit; vt noctes in
 sōnes duceret. Nec demō iste maligrī
 d̄stitit. nā postmodū alr^o nouitiū cap
 pā d̄struxit; z famlo i coq̄na ffrim neci
 ranib; f̄uētū violent lib; sat; pulchz;
 in q; bore canōice p̄rinebant cepit; z in
 ollā bulliētē iecit z totalr d̄struxit: sic
 q; tandē miser ille demon abscessit; z
 frēs iā velut laborioas formicas ocl
 tas z patētes vias ambulare sinit.

¶ De utilitate peregrinationis discrete.
De laude et fructu Liberti passionis cre-
bri ruminantiu. Capitu. xj.

A Extra domuz via satis recta
et apra ambulat / ut necessaria
acquirat pascua. p que docent
oēs viuentes collegialiter seu ci-
uilit / q̄ extra locū sue habitatiōis pro
necarijs edificatorijs p̄nt egredi. Re-
cta enī via mox rectitudinē denotat.
apta autē est extra domū via recta : qm̄
iuxta Liberti s̄bū sic lux n̄ra corā hoibz
lucet: ut videant opera bona et n̄ra / p q̄
meritoria acquirim⁹ pascua viretia here-
ditatis et̄ne. Lā autē q̄re extra domum
ambulāt est: ut pascua necessaria acquirat
aiap moralit̄ intelligo: v̄l corp̄m. q̄ntū
cūqz em̄ q̄s vitā duxerit bonā et clau-
sam / tñ sepe op⁹ est ut p victu vtriusqz
hoīs sibi v̄l p sibi pmissis extra domū
egrediat̄. Si via recta: tūc incedere ge-
stiat siue in via pedū fuerit / siue morū.
nō ambulēt p̄strim sine teste socio in ab-
dit / v̄l vbi sordēs eē p̄suerāt cōiter.
velut in angulis. alioq̄n spolū piclo se-
q̄s p̄mittit in rebz honorē vel thesaurū
sic p̄cernētibz. ¶ Diger. Die q̄so si oc-
currit aliq̄d miraculū n̄ro factū tpe d̄
bono fideli q̄ extra suā habitatiōe p̄
desido. p̄ ait v̄l corp̄is necarijs diuina
grā visitat⁹ sit in hoc maligno tempe.
¶ Theol. Dupl: x tibi p̄adā. p̄digiū d̄
vno Liberti famulo diuinit⁹ ostēsum in
suo corp̄ali itinere. Nā n̄ro tpe fuit vir
ille dign⁹ memoria de q̄ tibi in p̄p̄e-
tate p̄ma sup̄ retuli: q̄ ob amorē dei ge-
nitricis ob satisfactiōem p̄ delictis et
ut deo vacaret q̄etus / nonunqz ad pe-
grinandū versus Bāsgranū de Nūre-
berga se deuote dedit itinertbz. Lōsue-
tudo p̄reca tal̄ illi crebra extitit in iti-
nere: ut in p̄ndiū et cenā et si sitū gūi p̄
meret nullaten⁹ tñ hiberet / s̄z delecta-
tiōi tali ob reuerentiā dñice passiōis re-

signaret. Hāc autē afflictioez zelo diu-
ni amoris assumptā qz forte nature d̄-
bili nocere potat / ita tādē miro mō tē-
pauit diuina clemētia. Si q̄dē in itine-
re tpe illo et hora q̄ sitis dei fuit gūare
cepit / statim ore clauso q̄ndā humecta-
tioez rosifluū ori suo ifundi sentit: quā
qz haust⁹ refrigerātis naturam gestit
mirādo deglutire cepit: et oēm sitim si-
bi extinxit: nec h̄ se tñ accidit / sed q̄ri
die qm̄ sitis ut p̄mittit̄ serm̄ virū vicia-
re cepisset. Lūqz hāc diuinā ut plūm-
tur recreatiōez plurimo tpe p̄cepisset:
affuit tñ fausta q̄dā (ut ita dicā) illi di-
es et hora in q̄ peregrinādo ut antea ver-
sus brām virginē in Bāsgranū gūi ve-
rat⁹ estu / sitis a cura tētar⁹ est. affuit eti-
am p̄tūc in ip̄ius itinertis spacio absti-
nētie bone ip̄i⁹ viri maior⁹ trāsgressio-
nis fomētū: fons q̄dā amen⁹ et frigid⁹
q̄ v̄lo pugnare cepit in gluuiēs cū ab-
stinētia. q̄ etiā deuicta est. nā appetitui
corp̄is satisfaciēdo bibit: et diuinū quē
dus suscipat haustuz irrecupabilis
tūc p̄didit. ¶ Diger. Scire vellem cur
de⁹ illi suo famulo ob tā pui (si credē
audeo) excessus trāsgressiōe talē vo-
luit p̄solationem adimere: Theol. Re-
spōsum nō aliud q̄ ut sup̄ p̄ma p̄p̄e-
tate dixi accipiro: qz eodē p̄pensio cam̄
q̄ sitis tui bēbis. Audi aliud eodē die fa-
mulo ip̄esum bñficiū. Est p̄suetudo
m̄trū laudabilis m̄troz ne dicā plebe-
orū vtriusqz sex⁹ in alemania / veritēti-
am magnatorū et nobilīuz ad min⁹ s̄l-
die naturali in hora aliq̄ sūmū bñano
gūi ip̄esum bñficiū Liberti passiōe me-
ditari et remēozari: ut exinde deo q̄d
mala mūdi ferāt patiēt⁹ / et virtutes
openē faciat. Hūc morē postq̄ dei fa-
mul⁹ audisset in s̄mōe cōmēdari plu-
rimū: cepit tpe eūdē dieti. p̄s̄ q̄ deuoti-
us q̄ poruit. Admiratio autē q̄dā ma-
gna tādē eū tetigit vīz acerba et ḡndē

h fuerit in Lbio tristitia tēpe quo pa-
 nebat in die pasceves q̄ admiratiōe s̄a
 tra crecere / postremo cōones ingemi-
 mare nō desinebat ad Lb̄i clementiā:
 vt si sua volūtas cōs / sentimētū aliq̄d
 pceptibile daret in q̄ p̄ expientā viri si-
 multrates dicte amaritudinis legeret.
 Nec fraudatus est a d̄. siderio suo bo-
 no. nā die quadā cū iuxta suā p̄suetu-
 dine de ciuitate Nūrēberge exiret ver-
 sus capellā scti Leonardi sat̄. p̄pe mu-
 ros dicte ciuitatis iacēt: ad quā deuo-
 roz hoim mltitudo dicitur soler p̄sue-
 re: cōstituit̄ in itineris dicti spacio me-
 ditabūd̄: et s̄tribūd̄ ad obrinēdū id q̄d
 s̄a diu desiderauerat / iopināte tāt̄ do-
 lor suo corpi et tristitia illabebat̄ aie: vt
 oibz deficientibz viribz cogere soloten̄
 cadere: se se q̄ putabat illico aiam e cor-
 pe pdere. Uex q̄ istud diuinū munus-
 culū rōcariōis dñice passiōis nō i ha-
 bitu et p̄manēt / s̄z solū dabat̄ i passio-
 nis et trāst̄ cuiusdā mōi: d̄arco resū-
 p̄t viribz resedit: et vltio surrexit q̄t̄
 d̄iceps et deuot̄ / imo et dulc̄ Lb̄i
 passiones mēte reuoluendo. ¶ Piger.
 Tria h̄ occurrūt dubia. Mibi em̄ cō-
 stat q̄sdā fr̄eri a xp̄i vita meditāda: p̄-
 sim vbi passiōis eius sit memoria tur-
 bulētū et tristē xp̄m p̄ decursū sue vite
 fuisse existimātes. naturalit̄ at̄ cū tristi-
 diu quēq̄ morari teder. Prio igit̄ q̄ro.
 An xp̄s q̄ vitā duxit p̄fectissimaz: et sp̄
 via icellit publica: an inq̄ martyr sēp
 fuerit q̄ passiōe suā acerbissimā p̄ui-
 dit: Sec̄do. vtz p̄uersationē letā i vul-
 tu / gestu / et p̄bo crebro suis ostendit.
 Tertio. an ne aliq̄n risit. ¶ Theolog.
 Ad p̄mū dico. martyr fuit vt ita dicaz
 sic ifuse noncia / s̄z nō sēsu dolor̄ et ex-
 p̄t̄ia. Bb̄ ist̄ari em̄ p̄ceptiōis sue no-
 ticiā habuit oiz futurorū i superioribz aie
 dr̄ potēt̄is: vbi s̄bū vidit clarissie et p̄
 iūsa sc̄iaz. s̄z bec futura p̄agnoscere se-

sualitatē nō mouebāt ad tristicie et do-
 lor̄ sentimēta / nisi appropināte pas-
 scōis r̄p̄. h̄ vult S̄. doctor cū i. 3. di. 18.
 q. vlt. di. Quāuis mors a p̄ncipio con-
 ceptiōis eēt p̄uisa: nō tñ p̄uidebat vt i-
 minēs. s̄o dubitatōez. i. formidiez affe-
 ct̄ nō faciebat / s̄z solū q̄n iā iminebat.
 Sic em̄ i nob̄ expimur timorē vlt̄ dolo-
 rē. Sic em̄ studēs vitā iuuenis: oiz cri-
 bilū finē eēt mortē. ex dicto p̄h̄ in. iij.
 et bicoz. et se moritur. s̄z q̄ nō eā ima-
 ginat̄ vt p̄p̄quā / s̄z vt distātē: ad tristi-
 ciā modicū vlt̄ nihil mouet. mouet at̄ i
 sensato sene eēt et p̄p̄nq̄ si sic p̄cogitat̄.
 Ad secūdū r̄p̄io: q̄ xp̄s i facie / et i oibz
 artubz sui corpi pulcherrim̄ fuit: p̄
 maiorē p̄te vite p̄uersando cū alijs vul-
 tu hilarit̄ et iocūdo icellit: et i verb̄ affa-
 bilitat̄ et cutrapelic frutes p̄fecte oñ-
 dit. P̄mū p̄z ex sac̄ s̄ptura. ex s̄ctōrū
 doctria. ex approbata h̄storia. et ex rō-
 nis id p̄uicid̄ industria. Nā fm̄ hebreos
 et latios sac̄ scripture expositores il-
 lud p̄s̄. de ch̄i h̄ūanitate ad s̄fam ex-
 ponit̄. Speciosus forma p̄ filijs boiz:
 diffusa ē gr̄a i labijs tuis. sup̄ q̄ b. Nie-
 ro. i. epla ad p̄ncipiā h̄gine dic̄. Abs-
 q̄z passiōibz cruc̄ pulchrior vniuersis
 fuit h̄go de h̄gine: q̄ nō ex volūate vi-
 ri / s̄z ex deo nat̄ ē. Nisi habuiss̄ / et in
 vultu occlasset lumē q̄ddā sideriū: nū-
 q̄ cū apli stat̄i secuti fuissent. nec illi q̄
 ad eū p̄bēdēdū venerāt corruissent.
 Idē sup̄ Mat̄. dicit. Terte ip̄e fulgor
 diuinitat̄ occulte / q̄ etiā i h̄ūana relu-
 cebat facie / ex ip̄o prio aspectu discipu-
 los ad se trahere pot̄at: sic magnes la-
 pis anulos et s̄p̄p̄ul̄s ac festucas sibi
 copulat. De vult̄ at̄ hilaritate ad s̄faz
 tā s̄z iudeos q̄ iuxta catholicos Esai-
 as Esai. xlij. de ch̄io sic p̄dic̄. Nō erit
 tristis: nec turbulēt̄. vbi glosa. Semp̄
 hilar̄ sp̄q̄z iocūd̄ fuit. Et ibidē b. Nie-
 ro. dic̄. Deniq̄ iuxta p̄benā Esai. nō

tristis/necq; turbulētus fuit; s; cōlita-
rem vult^o oī tpe p̄scrūavit. Qd̄ i falso
p̄bi gl̄iant de Socrate. nūq̄. s. cū pl^o
solito tristē aut letū fuisse. Idē ponit^r
glo. sup̄ Mat. xij. vbi x̄ps p̄fatu textū
Esai. xlij. appropat in multz sibi; z p̄
libata verba Esaiē vicio scriptoz. omī
ssa cē d̄. notat. vñ z sc̄tus doctor ibidē
sic cōmentat de x̄po. Nō erit trit̄is in
corde; nec turbulētus in facie. sp̄ cū hi
laris locū dulq; fuit; cōlitate mētis
seruās. Et si q̄ruz ad p̄tē sensibile fue-
rit p̄passio tristitiae; nō quidē necitat^r/
s; voluntatis. vñ Mat. xxvj. Tristis
ē aīa mea vsq; ad mortē. hic b. Bern.
in p̄sona penitentiū fm̄ dē de sc̄to mar-
tino p̄parādo x̄pi benignitatē ad durī-
tā seculi sic dīc. Dñs iesus libēt^o me
cū q̄ ego sc̄tu esse dignat^r; quē in venio
q̄nēs q̄ro; q̄ occurrit cū panib; fugiēti;
q̄ valcū letū mibi ostēdit; q̄ mēā peni-
tentā sicut innocentā amplexat^r; vbiq;
let^o; vbiq; bon^o; vbiq; pius; vbiq; dul-
cis cū magna mltitudine dulcedinis.
Nō facit sup̄ciliū; oculos nō obliquat;
nec retorquet facies; nec verba resonat
impullosa. S; occurrit reuertēti; z ac-
currit i amplex^o s̄ns sup̄ collū meū;
z iubet. p̄ferri stolā p̄mā. hec Bern. z
alia s̄ntia de filio p̄digo cū suo p̄tē ad-
ducit p̄posito. Historia p̄tērea de Aba-
gario rege auctēricata sc̄pt^r Inōis car-
notē. ep̄la Adriant ad carolū; z snie
Jo. damasceni li. iij. de imagine x̄rio
ss̄sima saluatorz ab eodē lintheo imp̄-
sa p̄libata p̄firmat. Rōtib; etiā idē cō-
nincit in sacro eloq̄o fundat^r z in mo-
rali p̄hā. Nā ea q̄ i meditare a deo ma-
nāt fm̄ Lbryf. excellūt alia sui generz.
vt in Adā creato z eua. in vīno p̄ x̄pm
de aqua factor; z sibi paruit. Sed x̄pi
humanitas imēdiatē a sp̄s̄sancto crea-
ta z facta est. In sup̄ fm̄ omēs n̄re so-
p̄bie p̄fellores x̄pus oēs virtutes ha-

buit q̄ imp̄fectionez nō includunt. sed
affabilitas seu amicitia est vera ac spe-
cialis z p̄fecta virtus nullā imp̄fectio-
nis notā includēs. vt p̄bat sc̄tus Tho-
mas. ij. ij. q. cvj. qua affabilis q̄s ē de-
bite p̄ximo. de q̄ sapiēs mandat. Eccl̄.
iij. Longregatiōi pauperū affabile te-
facito. imo ps est iusticie. qz homo na-
turalit̄ est aīa sociale; ideo debet ex q̄
dam honestate veritatē manifestatōz
alijs. Sicut aut̄ homo nō possit vine-
re in societate sine veritate; ita nec sine
delectatiōe. qz sicut P̄bus dīc. vij.
ethicōz. Nullus pot̄ p̄ diē morari cūz
tristis; nec cūz non delectabili. Jō tenet
ex debito q̄daz naturali honestatē dō/
vt alijs hoib; delectabilit̄ p̄tivar. Nūq;
p̄pter aliquā cām necesse sit aliq̄n ali-
os vtilit̄ p̄r̄stari. vt in correctiōe pro-
petis. sicut Aplus. ij. Corin. vij. p̄nis
a z peccatū nō hilarē vultū ostēdēdo.
sic Eccl̄. vij. Filie tibi sūt; sua corpus
illarū; z nō ostēdas hilarē faciem ad il-
las. Ergo ad sapientē p̄tinet; vt delecta-
tationē afferat p̄uerfatiōib; nō lasciu-
am; quā vire^o cauēt; s; honestā. fm̄ illō
P̄s. Ecce q̄ bonū z q̄ iocundū habi-
tore fratres in vñ. hec b. Tho. Hinc
est; qz phariseis x̄pi discipulos; imo ma-
gistrūz calūniantib; Luce. ij. dñs ait.
Nūqd̄ filios sponsi potestis facere te-
iunare dñi cum illis est s̄posus; veniēt
aut̄ dies cū ablatas ab illis fuerit sp̄s
sus se iunabunt; se iunio s; exultatio-
nis; nō afflictionis. fm̄ glo. Luce. x. ait
euang. lista; exultauit iesus spiritu; z
dixit. Confiteor tibi pater. zc. que L
rillus/Blberthus magn^o/z Hugo d̄
x̄pi humanitate exponūt. Im̄o virtus
eutrapolite; qua q̄s bene scit conuere-
re aliqua dicta vel facta in solatius; vt
in. iij. ethicōz. ponit P̄bus; z sc̄tus
doctor sc̄da sc̄de q̄stione. cl. viij. Ja ch̄a
ste neganda esse; us̄ videtur apparere

Capitulū undecimū XVIII

Dicit p̄p̄ca Origenes. Tenet traditō
 talis ad nos de Jesu qm̄ nō soluz due
 forme in eo fuerūt: vna fm̄ quā oēs eū
 viderūt: altera fm̄ quā trāsfiguratus est
 corā discip̄lis in mōtes: et etiā vnicuiq̄
 apparebat fm̄ q̄ fuerat dignus. sic et de
 māna scriptū est: q̄ habebat sapore ad
 oēm vsum pueniētē. Ita etiā hodie di
 uerimode a diuersis videt̄ mētibus. Un̄
 Lassiā coll. abbatis Isaac. Sym
 naturā puritatē sue vnaq̄q̄ mēs i ozo
 ne seu p̄p̄larōe sua erigit vel format:
 tācū. Ita strenap̄ ac masculinū rep̄ p̄p̄la
 tōe discedēs / quātū eū stat⁹ sue pue
 rerit puritatē. fecitq̄ Jesū hūilē hoīez
 ad huc et carneū: s; glificatū et i maie
 stat⁹ sue glia veniente in finis obtutib⁹
 sic p̄uideri. Ad tertiuū dubiū d̄ risu cau
 te loq̄ opz et itelligere. ne ip̄. tio aliq̄ p
 factiōi sume ascribat. Rep̄io t̄ḡ in la
 cro eloq̄o risū triplicē. Unū p̄ruosum.
 Aliū d̄lectiosum seu iocōsū. Tertiuū p̄
 niciofū. Perniciofū ē q̄ q̄s p̄cepta le
 nitiā ad p̄tīm mortale declinat cū rōis
 p̄sensu d̄liberato. de q̄ vitas Luce. vj.
 ait. De vob̄ q̄ ridetis nūc. qz lugebitis et
 fletis vbi brūs Basilī. Sup̄flu⁹ ris⁹
 est imoderācie signū et effrenis aie mo
 rus. Vbi etiāz dñs pctō ve addit / fm̄
 doctoz cōem doctrinā criminale p̄tīm
 ad cē cōis inuit. De q̄ Pro. 2. d̄. 2. Actā
 tur cū male fecerit: et exultat i rebz pes
 simis. D̄lectiosū voco q̄ ad tales p̄sens⁹
 metas nō puenit: s; ex iordinata ai leti
 cia p̄cedit. sic de risu Sarc legim⁹. Be
 ne. d̄. q̄ audito p̄cepto ex semibz / disce
 p̄tādo de dei oraclo (vt glosa dī.) risit.
 quā obrē etiāz ab angelo correpta fuit.
 qz fidē nōdū de eius verb̄ habuit. Un̄
 et brūs Bug⁹. ibidē dicit in glosa: qz ri
 sus fuit dubitatio / nō admiratio
 solū. q̄le p̄tīm forte brūs Bug⁹. ridēdo
 p̄misit: qn̄ poma q̄dā iuuenis ex n̄s sb
 troxit alijs. de q̄ li. p̄fectionū dīc. Ris⁹

erat quasi titillatio cordis: qz eos falleba
 mus q̄ boca nob̄ fieri nō putabāz et ve
 bement̄ nolebāt. Nemo aut̄ sol⁹ facile
 ridet: nisi cū aliq̄d nimis ridiculū sen
 sibz occurrit aīo. Vel saltē risus p̄ncipio
 sus h̄ fuit. De q̄b̄ duobz risibz Sen. li.
 de. iij. virtutibz dicit. Rep̄hēnsibilis est
 risus si est immoderat⁹: si puerilis effir
 sus: si muliebris fact⁹. D̄dibile quoq̄
 facit hoīem risus. aut sup̄bz et clarus.
 aut malign⁹. aut furtiu⁹ aut mal' alie
 nis euocat⁹. De sc̄do risu dīc b. Basili
 us in regla. In cōtinētē signū ē / iordē
 nat⁹ et icōposit⁹ mouebz agere i risu. et
 vtiq̄ subidēdo tīmō leticiā opz idi
 cari. Indecoz ē eī trepidatē cū sonitu
 eleuare risū. qd̄ p̄cōtinētā mētē accē
 det solet et iuit. q̄ res ḡuitatē et p̄stan
 tiā aie emollire ac r̄soluēt solet. Qui r̄
 sus q̄s alien⁹ cē debeat a religiosis / on̄
 dit exm̄ in vitas patrū vbi dicit p̄tīb⁹ in
 charitate manducantibz. Risit vnus
 ad mēsam: quē vidēs abbas Jonnes
 amare fletit dī. Quid puras frat̄ iste
 hēt in corde: q̄ risit cū magis flere de
 beret. qz charitatē māducat. Virtuos⁹
 a risus est quē Sen. vbi sup̄ sic descri
 bit fidē. Nō inq̄r sit risus tu⁹ / scurril:
 s; ḡra vbanitas. Sales tui sine dēte:
 sint loci sine vilitate: risus sine cachin
 no: vox sine clamore. Tale leticiā v̄ ve
 Ba. ait subrisū fuisse affirmat b. B̄c̄.
 i sc̄to Malachia ep̄o. Quid ait nō edī
 ficas i ei⁹ / ic̄isu / aspectu / bitu / vultu
 deniq̄ vult⁹ hilaritatē n̄ suscitauit me
 roz: nec leuigauit risus. totū i eo disc̄i
 plinatū: totū isigne x̄tut⁹ p̄fectiōis for
 ma. p̄ oīa seriosus / s; nō auster⁹. remis
 s⁹ in c̄dū / dissolut⁹ ar̄ nūq̄. negligēs nē
 bil: r̄st. p̄: p̄c̄ m̄tra dissolās. Tale se fu
 isse testat̄ b. iob̄ r̄pe. p̄p̄stat̄ Job. 29. si
 qn̄ ridebā ad eos. sc̄tū q̄b̄ p̄uerfabar: n̄
 credebant: et lux vultus mei non cade
 bat in terram. sup̄ quo. S. doctor dīc

Hoc ostendit: q̄ erat i p̄uersatiōe mo-
 deratus. nec em̄ dissoluebat̄ ad eos in
 gaudio. vñ dicit̄. Si qñ ridebā: ad eos
 f. aliq̄ signa leticie oñ dēs: nō credebāt.
 f. me cē risibile. Et sicut̄ etiā nō erat p̄ tri-
 stitiā dep̄ssus. vñ subdit. et lux vultus
 mei nō cadit. Solēt em̄ hoies merore
 dep̄ss̄ oculos dimissos ad frā h̄ie. Et
 dñs Ab̄. sup eodē dicit̄. Si qñ ridebas
 ait: qz ad eos exhibēs hilaritatē. qd̄ ali-
 qñ faciēdū ē. vñ Eccl̄. 4. Noli eē sic leo
 i domo tua euerēs domesticos tuos.
 Nō credebāt. f. q̄ risus vt risus eēt: sed
 q̄ eēt hilaritas benignitas magna ma-
 turitate modesta nihil h̄is ic̄ptis. fm̄
 illō Eccl̄. 2. Risum reputauit errorē: et
 gaudio dixit. qd̄ frustra decipis. Et h̄
 explanat idē subdēs. Lux vult⁹ mei in
 hilaritate significata nō cadebat i frā.
 Bē i p̄culcatōēs sic lux eoz q̄ iēptas h̄nt
 letitias et dissolutas. de q̄b̄ dicit̄ Sap.
 13. Dū letant̄ isan̄sit. Viruosū h̄ic r̄i-
 sū Ab̄raā habuit de q̄ Gen̄. 17. dicit̄. Le-
 uidit̄ Ab̄raā i faciē et risit: dicens in cor-
 de suo. putes ne cētenario nascēt̄ fili⁹:
 et Sara nonagenaria pariet. Sup̄ q̄
 glosa. gaudius ē. vñ isaac risus vocat̄.
 Seq̄ns af̄ applaudādo dixit. nō disce-
 ptādo. Et vt ibi Aug⁹. ca. 18. dicit̄. hic ri-
 sus admiratiōis fuit. nō dubitatiōis:
 vñ ab angelo nō h̄. s̄z Sara risus rep̄-
 h̄sus ē. Ad tertiuū igit̄ q̄stū tuū ex ter-
 tio risu fr̄uoso recipe por̄is: q̄ p̄ q̄nto
 p̄fectiōez ipoztat a ch̄io nō ē negād⁹. s̄z
 qz pl⁹ p̄dest aduersa q̄ p̄pera fortūa:
 teste Gen̄. et teste p̄betara latere sint
 stro/ aduersitatē. f. cadūt tñ mille: vbi
 decē milia cadūt a dextris p̄peritatē.
 Ch̄is paup̄ratē elegit et p̄te opa: fle-
 uisq̄z legit: nō qñ p̄fecta sc̄oz dicit̄
 de eo locū oīno habeāt. vt p̄mittitur.
 ¶ Piger. Cōtēt̄ sto: et pur ex sup̄iori-
 bus cōjicio: res magni p̄fect⁹ est et vir-
 tutū mar̄tia sepe/ et mltū meritorū do-

minicā meditari passionē. et tñ nō nō-
 li l̄rator̄ rep̄iunt/ q̄ p̄iū bus suadent:
 aut ad illā quā laudas meditatiōem:
 nec exclamationis/ nec p̄uatis fm̄ōib⁹
 fideles Ch̄i trahere nitunt̄. ¶ Theo.
 Imp̄fectū meū fateor/ veri⁹ p̄sumptio-
 nē et stultitiā. dieb⁹ em̄ aliq̄b⁹ et tēp̄ib⁹
 meditatiōes tales nō magnipēdi ap̄d
 me et alios vt debui: s̄z Ch̄i s̄oz ime-
 mor/ et sc̄oz auctoritatib⁹ oīm̄ in me
 et in p̄rimo: de q̄ doleo. doct⁹ sum etiā
 cū p̄fusiōe mea tacit⁹: q̄ merito mlt⁹
 dolere de neglectis deberē. qz reuera a
 generosis et simplicib⁹/ a doctis/ et a
 secularib⁹/ ab op̄damis/ et a ruralib⁹/
 ab his in q̄s q̄s oēs ni fallar sumā erig⁹
 sum deuotiōez acq̄sisse in Ch̄i passio-
 ne: didici q̄ fructuosum illō sit memo-
 ria reuoluere qd̄ Ch̄is fieri mādauit:
 Ap̄ls docuit: et sc̄oz auctoritas autē
 ticauit. Nec inq̄t q̄riescūq̄ feceritis/
 vīez p̄secrādo vel sumēdo sac̄m dñi:
 cū: in mēi memoriāz facieris. vt eccl̄a
 in misse habet officio. et a Ch̄io sup̄tū
 est. Tñ p̄ma Loī. ij. Ap̄ls dicit p̄c̄o
 eharistic p̄mā traditionē Ch̄im dixit
 se ap̄ls. Hoc facite q̄riescūq̄ b̄betis/
 in incā cōmemoratiōe. q̄riescūq̄ em̄
 māducabitis panē hunc et calicē bibe-
 tis/ mortē dñi annūciabitis donec ve-
 niat. In eiusdē etiā laudē ita dicit̄. S.
 Tho. in. iij. di. vij. q. j. ar. iij. Cōfessio-
 nis fides ch̄ilane tora sumā consistit in
 passiōe Ch̄i. vñ Ap̄ls. j. Loī. ij. Nō ita
 dicant me aliq̄d scire int̄ vos nisi Jesū
 Ch̄im et h̄ic crucifixū. Quis articuli
 p̄fessio maiorē bz diffi-ultatē. qz sic dē
 in eadē ep̄la. j. ca. Nos p̄dicam⁹ Ch̄iz
 crucifixū iudeis qd̄ scādali/ gētib⁹ af̄
 stultitiā. hec Tho. P̄fessio ibidē in. ij.
 ij. q. lxxiij. vbi tractat de deuotiōe/ cō-
 cludēs qz tria ad deuotiōez causandā
 sc̄acōmō data: vīez dei gēnitū donit̄
 p̄sideratio p̄p̄oz defectū: et p̄empla

rio sine meditatio de diuinis. sic ꝑ vlti
mā cām arguit. Si ꝑꝑlatio eēt ꝑꝑa
ꝑ se cā deuotiōis: opteret ꝑ ea q̄ fral
tioꝝ ꝑꝑlatiōis magis deuotiōez ex
citarēt. Hui⁹ arꝑ ꝑꝑlatio apparet. frequēt ei
maior deuotio excitat ex cōsideratiōe
passiōis cōtū z alijs mysterijs bñanita
tis spī⁹ / q̄ ex ꝑsideratiōe diuine magni
tudis. Rñder. Ea q̄ se diuinitatē sē fm se
maxie excitatīa dilectiōem: ꝑ ꝑsecūns
deuotiōez. quia de⁹ est sup oia diligē
d⁹. s; ex debilitate mētē bñane ē: q̄ sic i
diger manduci ad cognitiōe diuinoꝝ:
ita etiā ad dilectiōez ꝑ aliq̄ sēsibilita no
bis magis nota. s; q̄ ꝑ cepuc ē bñan⁹
tas cōtū. fm q̄ i ꝑfatiōe dī. Ut dū vifi
bilitē deū cognoscim⁹: ꝑ hūc i iuisibilituz
amorē rapiamur. Et tō ea q̄ ꝑtinet ad
cōtū bñanitatē ꝑ modū cuiusdā manu
ductiōis / maxie duotōez excitāt: cū tñ
deuotio ꝑncipalr circa ea q̄ se diuinitatē
cōstitat. Sic venerabil' Beda sup illud
Mat. 16. Tu es cōtū fili⁹ dei viuit. sic
dīc. Si aplo Paulo sāt est nihil scire
nisi Iesu cōtū z hūc crucifixū: qd apli
us mibi desiderādū ē scire q̄ cōtū. In
vno em b noie z diuinitatē z incarnatiōis
z fides ē passiōis. Leplex⁹ ē itaq; eia
q̄ natura z nomē exp̄ssiti q̄ summa vir
tutū ē. S; q̄ ꝑlabor: logi⁹: finis fidi
mee cōtū: finis fidei mee fili⁹ dei ē: in
q̄ l. ingrediēdo z egrediēdo moralis
formica pasua inueniet.

De ꝑparatiōe cōtū spūal'. de duplici
dulcedie diuine gte q̄ aliq̄ in cucha
rīstie sumptiōe / aliq̄ i alijs exercitijs
ꝑcipit: z de mirabilib; naturalib; q̄ vi
dent esse miracula. Capitulū. xij.

On more apuz sibi fornicie
cōtū faciūt: s; a deo z a natu
ra cibos donatos recedūt.
In ꝑntis ꝑꝑlatiōez / in se
cōtū hō refectio z laboz actiuoz dat
intelligi. Panis em iste de q̄ Luc. 14. dī.

Brūs q̄ māducat panē i regno celoꝝ:
a q̄busdā sollicitudie q̄ ꝑꝑa z labore
acq̄rit. vt a doctorib; scriptis / ꝑ ꝑlatꝑꝑri
dētib; q̄ conatu sibi a natura idito / nō
tñ sine dei istigāte grā opib; bonis isto
sūt. De q̄li cibo Eccl. 14. dī. An tuū o
bitū opar iusticiā. qm nō ē apd iseros
regit cōtū. A q̄busdā hō i cipiētib; z ip
fecit mētē recreatio cuz labore modico
plus repit / q̄ fatiga ꝑparet. De codex
z ꝑori ꝑro. 13. dī. Nlti cōtū i noualio
bus patrū: z aliq̄ ꝑgregant absq; iudicio.
Est em (vt tactū ē s; circa finē ꝑnt
capit. 24.) mētē ꝑsolāe grā dei fuis coll
lata i via / vna grū facies: q̄ a q̄busdā i
modico vl' i nullo aliq̄ ꝑcipit sēsibilitē.
Alia ē grā grē data: i q̄ diuina dulcedo
sēsibilit' acq̄rit / dei soli mētere / sine me
rito ꝑuio. Primā ꝑntētes sine scda se
pe sub frutu z ꝑꝑrationū statu labo
rāt quā: s; meritorie plurimū. sic cōtū
apli ablato spōso luxisse ꝑiunt. Scd
hō i ꝑgnatōib; nō gstant ꝑ tūc quib; s;
z cū gaudio diuine ꝑsolatiōis min⁹ me
rent cetis ꝑib; velut saluatorꝝ discipli:
q̄ i ꝑntia spōsi lugere neq̄bāt. ꝑ Piger
Da peto exm de scdis. d ꝑntis ei ē cōe.
Thecol. Noui aliq̄ militē Bo arū
noie / gnōsū mltū z etiā apd seclū ꝑru
dētē viz i Herbiolen. diocest: q̄ mibi
sāt familiar' fuit z nor⁹: z q̄ sequuntē
vt sibi ꝑsulere patefecit. Cū em fuisse
aliq̄ inuentis cū filijs ꝑcep sāt male
i q̄busdā educat⁹ emō sōbū dei / s; sīstia
latores audī ꝑsueuit: ꝑrudētū z quū
viroꝝ societates fugit: z sōba blasphe
miā dei notātia vir aut nullaten⁹ i ore
ꝑntes potuit. Venit incea tps q̄ ꝑaco
qrēda militis ire debuit ad trā quā di
fili⁹ suis cruore z pedib; ꝑscuit. Tibi
cū alijs ꝑegrinis ꝑ loca varia i q̄b; xps
passus ē dēducat⁹ est: z ab alio tñc ꝑ dei
grām visitari cepit. Nā q̄sdaz ozones
crebro ob dei reuerētiā dicef ꝑponit:
c ij

et miles effectus in terra propria rediit, ubi in
 virtutibus aliter est mutatus. Ex predicationibus ei
 audientibus discere cepit, et longe diuitius a
 deo et a militando anima in diuersis guer-
 ris primis nocuissimis in mundo. Confessio
 ne iustitiae omnium factorum suorum fecit: et in
 loco et tempore seculi suum prudentem salutem
 cit. Deinde non modo ut antea seculi sed bis in
 anni spacio eucharistie sacramento suscepti.
 Quo facto in secunda coenaculo etiam de-
 glutita iam sacra hostia, quod iam solitum pro-
 ceptis sapore dulci quod dicitur, put pictura
 re potuit silere habere odore panis frumē-
 ti noui et optime depisti, sed cum de his miras-
 tur et cogitaret cibo supero materialitate
 huiusmodi sapore et odore dicitur recedere illud non sta-
 ti euenit: sed huiusmodi tractu postea p-
 nauit profata perceptio: quod tamen postremo d-
 sicut. Cepit in ea sequenti anno trina vice
 eucharistia sumere: in festiuitatibus vicis
 maioribus, et in quibus ratione se sapor et oo-
 dor predicti augmentauerunt in perceptibili-
 tate et in trinitate: quosque duenerunt ad
 tantam suauitatem, quod nisi rei dulci et suauis
 ea propter posset. Verberatus est interius dicitur
 miles in sua pietate: unde hoc secretum pro-
 ueniret: an ne a dei munere, vel ab hostis
 arietis hostia, in vicis ei se diuinitatis esse scio
 uis: et peritiam iam se esse crederet de pietate: quod
 oia a se flit. vnde testimonium pietatis se hinc
 non vidit de tam solito procepta dulcedine quod
 a deo esset. Et diuerso modo operatores dimotis
 a deo appropinquare eucharistie effectus
 vix a se coepit. Eiusque diu in hac nutaret
 ambiguitate: euenit deo disponere spiritus quod
 fimonem a quodam litato audiuit: distiguere
 in se feruosa dulcedine quod aliquando non ferit in
 gustu / sed precipit solui in victoribus quam facit
 fugat: et in se festibile dulcedine: quod perceptibi-
 litatem aim locundat nonnisi et corpore quod dora-
 tur et abant iam aliquando obiles et infirmi a
 christo ne a ceptis desistat scitis pnie opibus.
 Quo audito miles se esse de seculo gne ho-
 minum pietate: et dinceps acrio: ubi huiusmodi

opibus opera dedit. Prius enim a multis quibus
 uerat secreto prudentibus: quod de secretum
 predicto tenere deberet. sed tamen ut tacet
 et viro plene rursus fuit in predicatione publi-
 ca. Noui preterea quod iam alia huiusmodi Adel
 beydim noie: quod in loco villagij valde ru-
 sticano non longe ab Inness opido Estia,
 dicitur nata fuit: et diuinitus vocata a pro-
 mo iuuentus flore. Nam sepritis paritum
 pascens pecora / a coetaneis solo tamen nu-
 tu nonnisi pcebat amarozibus, ut in illa
 etate ab isolentibus puris de lozin quod solet fi-
 eri, sed illa statim ut dolui affuturum sentit:
 ad ozonis fugit tutamē flectendo ge-
 nua / et manens ad suum spiritum quem elegerat
 leuando, sicque rataroz fugit omnibus ad
 malum machinatio. Veniedo pinde ad
 anos nobiles magna dulcedine in diu-
 no obsequio / in ozonibus seculi / et parit me-
 ditationibus: quod sibi excreta duota corpore
 quod ad deum / et labore in domo et in agris
 adeo fecerat leuia: ut opa proficeret in pro-
 portione femie viribus. Nam pro tam quod dra-
 gestima stricte ieiunabat, pisces et oleum
 nisi / et minie burtz gustabat, in se in i-
 agris sulcos quod a vomere linquabant post
 aratrum instrumentum ferreo diu debant
 quod maximus consistit labor, et si quod terra
 tui culture tam inidonea erat: ut aratrum
 seminibus sufficientem non pareret: nisi postul-
 cet terra iteratis vicibus vomere: et nisi
 postremo sulci diuidantur, quod tamen partes
 adhuc velut glutem sibi cohereret mutuo.
 Tempore hyemali quod oia congelant / stricissimi
 me pro diurnos labores durissimos
 go ad horam et ultra sepe tam diu coram le-
 ctulo orabat / quosque plate pedum aua in
 stabulo vel apud pecora madefacte / in
 calcicis eiusdem congelate adbereret tam va-
 lide: ut solute a calcicis cutem virginis
 excoziarent sepius. Que omnia sibi sa-
 cilia reddebat diuina quam tunc se nite co-
 solatio in suis meditationibus. Tandem
 vero circa annum suum xxxij. ciuitatem

Intrauit vna cū tribu sororibz: q̄s
 p̄seruabat in castitate q̄gines: ⁊ ibidez
 tantā aggregauit virginū aliaz mul-
 titudine/ vt in opido p̄p̄ modico. l. q̄
 gines essent in medio seculi deuotissi-
 me deo fūctes/ cū p̄posito ita p̄fenerā
 di. carūq̄ mar̄ effecta est. ⁊ demū feli-
 citer p̄p̄ annū. xl. vitaz hāc resignauit
 morturā. ¶ Piger. Tur p̄ hūc libz iā
 multa videris dei suoz dixisse mira-
 cula: Nunqd̄ naturales ⁊ p̄bi eisq̄ ex
 p̄nātatores siles aliq̄ mira scūt face-
 re miraculoz ⁊ p̄p̄i gerētia. ¶ Thelo.
 Scūt q̄dem: ⁊ multi talibz aburunt/
 aut ad curiositatē/ aut ad auaricie vi-
 ciū: sicut sint mere naturalia. vt de albo
 lapide q̄ Bimast dicit. de q̄ sic dicit dñs
 Bibr̄ li. suo de caus̄ p̄p̄ctatū elemē-
 tariū li. i. trac. ⁊ ca. x. Qd̄ inquit mira-
 bile est ⁊ lapis quidā alb⁹/ cuius no-
 men est aimast: q̄ attrahit ignis ex ma-
 gna lōgitudine: ⁊ sequit̄ eū ignis ⁊ in-
 flāmat̄ in ip̄o. ⁊ faciūt cū illo decepto-
 res sacerdotes lāpades ad aras: q̄s p̄
 seip̄as dicūt accendi: ⁊ sic deludūt po-
 pulū simplicē. Sequit̄ aut̄ ignis Bi-
 mast albu⁹ vbiq̄q̄ oppositus fuerit ei
 siue sup̄ius/ siue inferi⁹/ siue a dextr̄/
 siue a sinistr̄. ⁊ h̄ p̄ certo est: qz lapis il-
 le spirat quasi sp̄m sulphur̄: q̄ sp̄m sic
 ignis ad locū attrahit. nec t̄m attrahi-
 tur/ s; etiā mouct̄ ignis ad ip̄s: siue ad
 rē in q̄ est loc⁹ ei⁹ natural̄ s; aliqd̄. sic
 magne loc⁹ gnarōis ferr̄i. hec ille. sic
 qdā lanā q̄ndā circūferūt q̄ in igne ar-
 det. quā qdā salamādre sp̄ctis/ aliq̄ la-
 nuginē plāte cuiusdā asserūt eē. s; Bl-
 ber. li. xx. q̄. de neurie se eē exp̄tū dicit: s;
 exp̄ sum in q̄r q̄ est laugo ferr̄i. vbi
 em magne masse ferr̄i p̄fabricāt/ aliq̄n
 scūdit ferruz: ⁊ cuolat vapor ignis. ⁊
 cū ille cap̄t p̄ano v̄l manu/ v̄l p̄ se ad-
 beret recto fabricet: ⁊ ē sic lana fusca: ⁊
 aliq̄n alba est: ⁊ qd̄ de illo sit ⁊ ip̄a la-

nugo nō adurit igne. ⁊ hoc trutāni dē
 cūr eē lanā salamādre. hec Al. Itē idēz
 dicit d̄ lapide Albistō li. suo mineral̄. q̄
 sel̄ accensus mult̄z ānis ardet: p̄p̄ vn-
 ctuosū ⁊ naturale. Itē ponit p̄la de co-
 rylo: cui⁹ p̄es diuise se naturalr̄ reunt
 unt. ⁊ plura silia exp̄mēta sē q̄ simpli-
 cito miracula vel sup̄stitiōes eē vidēt:
 ⁊ t̄m ap̄d sapiētes scūt eē nat̄ alia solū.
 ¶ Liber Secūdus. Ex reuelatōibz
 q̄s credere p̄t̄ hū phar̄. de simpliciū ⁊
 sciaz reuelatōibz. ⁊ de mḡri Vincētij
 laudibus. Capitulū .j.
 E visibilibz bonis reuela-
 tiōibz aridet ali⁹ duode-
 nari⁹ de fornicaz. p̄p̄eta-
 tibz. Quaz p̄ma ē in dñia
 motuū. qz qdā repūt̄ timō. alie alas
 acq̄rūt. alie volāt. In quibz triplicē vi-
 tam iustoz inuūt. actiua. p̄templati-
 uā. ⁊ doctrinale siue informatiua. In
 actiua em̄ vitā degētes qz corp̄alibz ⁊
 frenis negocijs miserie ⁊ necitatē insi-
 stūt: idcirca in h⁹ mūdī exilio q̄st̄ in ter-
 ra repūt̄. Eōt̄emplatiōis aut̄ studio se-
 dātes p̄ vitibz/ s; q̄ sp̄ualibz ⁊ celestibz
 bonis inuigilāt cū colūba: e⁹ p̄ne dar-
 gētate/ ⁊ posteriora dorsi ei⁹ in pallo-
 re auri ad sup̄na tendūt. S; doctrina
 lē vitā hñtes ex vita ⁊ officio: pura q̄
 tēplata alijs p̄ documēta tradūt: non
 mē p̄nati/ s; volā: eos merito dicunt:
 ⁊ vitā aplicaz ducūt. De q̄bz p̄pha ad
 mirat̄ Esaiē. vj. di. Qui sūt isti q̄ vt nu-
 bes volāt: ⁊ q̄st̄ colūbe ad fenestras su-
 as. ¶ Piger. Te dicitur nūc de reuela-
 tiōibz bonis/ vercor ⁊ ambigoran ne ri-
 dēlo te in p̄spectu pluriū expones q̄
 vtilitati q̄rūdā defuies. qd̄ inq̄ent op⁹
 ē fuelatiōibz mod̄nis itilo insisteret: cū i
 sac̄r̄ scriptur̄/ ⁊ p̄ studiosos i sc̄toz do-
 ctōz p̄mētis oia q̄ t̄ctia sē exp̄sa sint.
 Sel̄ air iob. 33. loq̄tur de⁹: ⁊ sc̄d̄ idip̄z
 nō reperit. vbi in̄ li. glosa dicit. Deus
 c. iij